

עיריית יהוד-מונוסון

ישיבת מועצת עיר

מן המניין

מס' 15/19

מיום 2/9/19

פרוטוקול ישיבת מועצת עיר מן המניין מס' 15/19
שנערכה בתאריך 02/9/19 בשעה 18:30

נוכחים:

- ראש העיר	גב' יעלה מקליס
- סגן ראש העיר	מר שימי בונפיל
- סגן ומ"מ ראש העיר	מר שמואל רוטמן
- חבר מועצה	מר יוסי חזן
- חבר מועצה	מר ליאור גלבוש
- חבר מועצה	מר הדר מימון
- חבר מועצה	מר ויקטור ג'נח
- חברת מועצה	גב' יפעת זמיר
- חבר מועצה	מר אורי שנהר
- חבר מועצה	מר בני רזניק

חסרים:

- סגן ראש העיר	מר אלי גרינמן
- חבר מועצה	מר ערן קקון
- חברת מועצה	גב' דקלה שן טל
- חבר מועצה	מר חיים מימון
- חבר מועצה	מר אמנון סעד

סגל:

- יועמ"ש	עו"ד רוני חלמיש
- גזבר	מר גל לניאדו
- מנהלת אגף החינוך הנכנסת	גב' מירי אור גוטפריד
- מנכ"ל החברה הכלכלית	מר אביעד כהן
- רו"ח החברה למימון יהוד-מונוסון	רו"ח שייקה רוט
- מנהלת האגף לשירותים חברתיים	גב' מיכל קרש

על סדר היום:

1. דיווח ראש העיר.
2. הגדלת תב"ר 1111 - שיפוץ מרכז יום למונמכים קוגניטיבית.
סך ההגדלה - 433,563 ש"ח
מקורות מימון - קרן שלם
3. העברת סך של 50,000 ₪ מתב"ר מס' 1097 - שיפוץ קיץ לטובת השלמת שיפוץ חדרי שירותים בבי"ס "יגאל אלון".
4. אישור מועצת העיר להצעת ערכון תקציב העירייה לשנת 2019.
5. דיווח דוח כספי רבעוני - רבעון ראשון 2019.
6. אישור מינויה של הגב' מירי אור גוטפריד לתפקיד מנהלת אגף החינוך ואישור שכרה בשיעור של עד 80% משכר מנכ"ל (בכפוף לאישור משרד הפנים לשכרה).
7. הצגת הדו"ח הכספי לשנת 2018 של החברה הכלכלית לפיתוח יהוד מונסון (1996) בע"מ, כפי שאושר ע"י דירקטוריון החברה, למועצת העיר בשבתה כאסיפה כללית של החברה.
8. אישור הדו"ח הכספי לשנת 2018 של החברה למימון יהוד מונסון 2006 בע"מ, על ידי מועצת העיר, בשבתה כאסיפה הכללית של החברה.

פרוטוקול

יעלה מקליס: ערב טוב לכולם. ישיבת מועצת עיר 15/19.

סעיף מס' 2 - הגדלת תב"ר 1111 שיפוץ מרכז יום למונמכים קוגניטיביים

הדר מימון: אני מציע שנתחיל דווקא עם אלא אם כן היא רוצה ללכת, הסעיף כתוב דיווח ראש העיר.

יעלה מקליס: לכן אני מוותרת על דיווח ראש העיר ואני מתחילה מאחד. אנחנו נתוזר לדיווח אחרי שאני אחליט שנחזור לדיווח. הגדלת תב"ר 1111 שיפוץ מרכז יום למונמכים קוגניטיביים, סך ההגדלה 433,563 ₪, מקורות מימון קרן שלם. דברי הסבר: בתחילת השנה אישרה מועצת העיר פתיחת תב"ר לשיפוץ מרכז יום למונמכים קוגניטיביים ע"ס 1.2 מ"ש"ח, שמקורותיו היו: 400 אש"ח אומדן הרשאת "קרן שלם" ו-800 אש"ח קרנות הרשות.

מנהלת האגף לשירותים חברתיים ומנהל הפרויקט הצליחו בפעילות משותפת להביא להגדלת ההרשאה מ"קרן שלם" מעבר לאומדן הראשוני לסך של: 833,563 ₪. בהתאם לכך מבוקש לעדכן את התב"ר בהגדלה זו.

העירייה תתחיל להפעיל את המרכז, באמצעות מפעיל המתמחה בנושא (עמותת מעונות גן שזכתה במכרז פומבי להפעלה), במהלך חודש ספטמבר. צפי המטופלים במרכז בשנה הקרובה, עומד על כ-20 חניכים מהם כ-2/3 תושבי העיר.

בימים אילו מתנהל מו"מ מול "קרן שלם" לגבי מימון עלויות הצטיידות למרכז הטיפולי וכן השתתפות גורמי חוץ בעלויות בניית מ"ד.

אומדן וצפי מימון של כל גורם בשני הנושאים הנ"ל, לכשיושלם, ויש פה מבקשים הגדלה נוספת של 500,000 ₪ מקורות מימון 200,000 מקרנות הרשות והיתרה מימון מקרן שלם וביטוח לאומי. לגבי ההצטיידות המתכוננת במעון. זה אומר שקרן שלם כנראה תישא במימון של 80% מהסכום. זהו, צירפנו את מכתב ההרשאה המעודכן של קרן שלם. אני רוצה לברך את מנהלת האגף לשירותים חברתיים ומנהל הפרויקט על העבודה שהם עשו בהגדלת השתתפות של הגורם החיצוני גורם של קרן שלם וגם של הביטוח הלאומי, ואנחנו רוצים להביא הצעת החלטה שאנחנו מאשרים הגדלת תב"ר 1111 - שיפוץ מרכז יום למונמכים קוגניטיביים בסך 433,563 ₪, שכולו ממימון הרשאת קרן שלם.

יעלה מקליס: אני מבקשת את הסכמת מועצת העיר להוסיף את הנושא של ההצטיידות שצוין בשורה האחרונה של דברי ההסבר ומאז יש לנו את הנתונים המלאים והמדויקים כולל השתתפות של ביטוח לאומי וקרן שלם. זה לא מופיע. אני אומרת, מיכל קדימה.

מיכל קדש: אני יכולה להגיד שזה התקבל רק היום. כל הנושא אנחנו עובדים על זה כבר שלושה שבועות, הומן מאוד, מאוד דוחק, היינו אמורים לפתוח בקשות בספטמבר וכנראה זה ידחה טיפה לכן ההצטיידות הוא משהו מאוד קריטי וכדאי מאוד לאשר את זה היום כדי שבאמת נוכל לפתוח את זה ב- 1/11 מיד אחרי החגים.

הדר מימון: אבל זה לא עניין של הצטיידות כי אני רואה את זה כל יום שאני מטייל שם עם הכלב, אני רואה שאתם ממש פתחתם קירות.

יעלה מקליס: בוא נעשה סדר. יש פה שיפוץ, אמרנו אנחנו מגדילים ב- 433,563 - זה לגבי המבנה, השיפוץ, וכל מה שקשור לזה. בנוסף, כמו שכתבנו פה, שצריך גם הצטיידות למרכז הטיפולי, זאת אומרת צריך ציוד בשביל למלא את המרכז לשימוש החברה.

מיכל קדש: ציוד מאוד מיוחד כולל מנופים כולל מיטות מיוחדות, יש שם אנשים מאוד מאוד סיעודיים, ולכן צריך את הציוד המיוחד.

גל לניאדו: זה מה שכתוב בימים אלה.

פרוטוקול מועצה מס' 15/19

מיום 2/9/19

עמוד 5 מתוך 38

מיכל קדש: כן.

הדר מימון: לא, אני שואל ככה. לגבי השיפוץ, אני מבין שהתקציב היה 1,200,000 ₪. 400,000 ₪ היה מ"קרן שלם" ו - 800,000 ₪ מאיתנו. עכשיו התווספו עוד 400,000 ₪?

מיכל קדש: נכון אבל שמתוכם 833,000 ₪ כמו שאמרו לך קרן שלם, קרן שלם נותנת 51% מעלות השיפוץ ו - 81% מעלות ההצטיידות.

הדר מימון: התקציב הראשוני היה 1,200,000 ₪, 400 ו - 800.

מיכל קדש: נכון.

הדר מימון: עכשיו למעשה, הפרויקט גדל, ההוצאות שלו גדלו בעוד 400,000 ₪?

גל לניאדו: אבל כולו מקרן שלם.

הדר מימון: לא משנה, גדל הפרויקט ב - 400,000.

גל לניאדו: זה מתואר פה.

הדר מימון: מה מתואר שם?

יעלה מקליס: זה הצעת החלטה. בואו נפרק את זה כדי שזה יהיה מובן. בוא נפרק את זה.

הצעת החלטה: מועצת העיר מאשרת הגדלת תכ"ר 1111 שיפוץ מרכז יום למונמכים קוגניטיבית בסך של 433,563 ₪, מקורות מימון - קרן שלם. מי בעד?

הדר מימון: אבל תסבירו על מה, על מה מוציאים את הכסף.

יעלה מקליס: אבל זה לא כסף שלנו.

הדר מימון: מה זה קשור, הגדלתם את התקציב בעוד 400,000 שיפוץ עולה בעוד 400,000 תראו מאיפה אתם מוציאים את זה. איזה דבר זה, מה זה, לא משנה מי מוציא את הכסף.

יפעת זמיר: את יכולה לספר מי האנשים, כמה, מה זה המכרז הזה? אני לא הייתי כאן. אני לא יודעת.

שמואל רוטמן: כבר אישרנו את המקום. אפשר לספר עוד פעם.

יפעת זמיר: אני לא שמעתי את מיכל, זו פעם ראשונה שאני רואה את מיכל.

מיכל קדש: אני אחזור היסטורית, שאנחנו כבר שלוש שנים רוצים להקים, יותר מרוצים, משרד הרווחה מכריח אותנו מכיוון שכל המונמכים קוגניטיבית יוצאים לאזורים מאוד רחוקים. יש לנו בירושלים וביבנה. כרגע יש לי 14, צפי לעוד 6 בשנים הקרובות, ואנחנו ניתן גם מענה אזורי. זאת אומרת, שיהיו פה 20.

יפעת זמיר: באיזה גילאים?

מיכל קדש: 21 ומעלה.

יפעת זמיר: 20 אנשים בגיל 21 ומעלה שיגיעו מכל האזור לעיר יהוד?

פרוטוקול מועצה מס' 15/19

מיום 2/9/19

עמוד 6 מתוך 38

מיכל קדש: לא מכל האזור, 2/3 הם תושבי יהוד. המקום לא כלכלי. אפשר לעשות אותו רק לתושבי יהוד אבל אז זה מאוד בעייתי כי לא נקבל את כל הפער המקצועי וכל הדברים האלה שבאמת נצטרך, לכן אם נקבל בינתיים אנשים מבחוץ, אנחנו נוכל.

יפעת זמיר: אנשים מבחוץ לא תוציאי אנשים עם מונמכים קוגניטיבית בהמשך, נכון?

מיכל קדש: אותנו הוציאו מכל המקומות, מראשון הוציאו מיבנה הוציאו. כולם יודעים וגם אמרנו את זה בערב הפתיחה, שמדובר כרגע בזמניות עד שיבנה במקומות אחרים אנחנו נותנים לאור יהודה, קריית אונו, ועד רעננה.

הדר מימון: זה מה שהיה אמור להיות בגורדון?

מיכל קדש: בדיוק.

הדר מימון: אז על זה, ירדת מהסיפור הזה-

מיכל קדש: ביטוח לאומי ירד מזה.

הדר מימון: אתם חסרי אונים לגמרי.

מיכל קדש: אני מזכירה לכולם שביטוח לאומי מתוך 5 מיליון-

יעלה מקליס: היה לנו חישוב של 4 מיליון ש.

הדר מימון: אז למה אנחנו מגדילים את התקציב בעוד 400,000?

יפעת זמיר: אפשר לרעת מתי התקבלה החלטה ש.. אני פשוט לא יודעת.

יעלה מקליס: אתה הצבעת נגד גורדון על 4 מיליון ש.

הדר מימון: אמרנו בהתחלה עושים שם מוזיאון החלטת לעשות שם מונמכים קוגניטיביים זה בתור מה.

יפעת זמיר: יש את זה באיזה פרוטוקול אני לא ראיתי.

שמואל רוטמן: בוודאי זה עבר במועצת העיר.

הדר מימון: מתי זה היה.

יפעת זמיר: אתם הצבעתם בעד שזה יעבור לארקאדאש.

שמואל רוטמן: בוודאי אני אפילו שאלתי אותך.

הדר מימון: אותי לא שאלתי כי לא הייתי פה שזה עבר לארקאדאש.

יעלה מקליס: הפרוטוקול אושר זה נגמר אנחנו מגדילים תב"ר.

הדר מימון: עכשיו אם פרוטוקול כזה שזה עובר לארקאדאש ואישור מועצה אז זה לא עובר לארקאדאש.

יעלה מקליס: היה אישור במועצה.

יפעת זמיר: אפשר לברר מתי זה היה? אני לא הייתי?

הדר מימון: לא היה, זה שקר וכזב. לא היה. אני זוכר שביקשנו לעשות שם מוזיאון, ומאז לא זוכר.

יפעת זמיר: את יכולה לדעת באיזה פרוטוקול זה היה?

הערה: אני לא זוכר בדיוק באיזה פרוטוקול זה היה. באחד הפרוטוקולים.

יעלה מקליס: הייתם מבקשים את הפרוטוקול, היינו מכינים את זה.

הדר מימון: איפה תב"ר 1111? תביאי אותו. אני רוצה לדעת על מה מוציאים עכשיו עוד 400,000 ₪ לתקציב המקורי.

מיכל קרש: אני רוצה להגיד לך ש - 1,200,000 שהיו, זה היה הערכה ראשונית, ועכשיו שכבר אנחנו התקדמנו, זאת הערכה מדויקת.

הערה: אולי תסבירו על פיתוח החצר?

מיכל קרש: עושים שם בעיקר שתי כיתות. כיתה אחת שסיעודית זאת אומרת ששם יש אנשים מאוד, מאוד נכים וכיתה אחת תקנית. כולם מונמכים קוגניטיבית ברמה בינונית ונמוכה מאוד.

יפעת זמיר: זאת אומרת, יהיו שם סיעודיים שיגורו שם למעשה?

מיכל קרש: לא, לא. יש הסעות בכוקר שמביאות אותם ויש הסעות בשעות אחרי הצהריים שמחזירות אותם לבתים כמו שהם נמצאים היום באזורים אחרים מחוץ ליהוד.

יפעת זמיר: אני לא מכירה מרכז כזה.

מיכל קרש: בראשון לציון יש לנו מרכז. אותה עמותה שמפעילה ביבנה, רחובות וראשון לציון זכתה אצלנו להפעיל את המרכז יום והם יכנסו ל(לא ברור) עמותת מעונות יום.

יפעת זמיר: זאת אומרת אנחנו משקיעים היום מיליון וכמה בלהפוך את מרכז ארקאדאש למרכז סיעודי, ואני רוצה לשאול, אני מקווה שלא הייתי בישיבה ההיא שזה כנראה אושר. אני אחפש אחר כך איפה זה היה שנשקלו כל המיקומים בעיר להגיד שזה המיקום הכי טוב.

הדר מימון: היה מיקום חדש בגורדון שהם לא אימצו אותו.

שמואל רוטמן: היה מיקום שמועצת העיר הלצומתית, כולל סיוע של 4 מיליון ₪ של ביטוח לאומי, שמועצת העיר הקודמת פשוט דחתה אותו וכתוצאה מזה זה מה שעשו.

מיכל קרש: זה מקום חדש, שתי קומות ואיבדנו את הזכות.

יפעת זמיר: האם העלות שם היתה בגלל שזה בניה מחדש?

שמואל רוטמן: נכון היה צריך לבנות מקלט, זה היה עלות גדולה.

יפעת זמיר: מה שאני פשוט אומרת מכיוון שאנחנו לוקחים מבנה ישן ועושים לו שיפוץ כזה מזוירי לטובת דבר שהוא נורא ייחודי זה לא שאפשר עכשיו עוד שנתיים להגיד אוקיי גדל פה מספר המטופלים הספציפיים האלה שזה מטופלים קשים זה לא כן, אז גדל המספר ורוצים להרחיב ועכשיו נמצא מקום רחב יותר בעיר יהוד, מה שאני אומרת שהשינוי המזוירי הזה במיקום שוב אני פשוט רק חושבת טכנית שמגיעים אני פשוט חושבת האם זה המקום הכי נכון בעיר זה מה שאני שואלת, לא יודעת אם זה נשקל?

שמואל רוטמן: אם זה מה שנשאר אז כן.

מיכל קרש: אני חושבת שכן. אני חושבת שזה מקום ראוי וטוב לאנשים האלה בהחלט.

יפעת זמיר: שהוא צמוד לצופים אני רוצה רק להזכיר.

מיכל קדש: מה זה מפריע?

יפעת זמיר: אני לא אומרת שזה מפריע אני רק מציינת עובדה. אני לא יודעת מכיוון שאין לי מושג.

מיכל קדש: נגמרו התקופות שהאנשים האלה נמצאים בחצר האחורית ומורחקים מקהילה. הם נמצאים בלב קהילה. אין שום סיבה שלא. הם לא מפריעים לאף אחד. אני רק אומרת, אני שמחה שהם באזור טוב ובמקום טוב.

יפעת זמיר: אני מסכימה אתך אין לי שום בעיה עם זה אני לא ב-NIMBY, אני רק אומרת, האם בשיקול שמגיעות הסעות בשעה ארבע אחר צהריים, סתם דוגמא, ויוצאים אנשים שיש להם מוגבלות קשה, אני רק לראשונה מבינה מה זה שיושבים 1000 ילדים ד' עד יב' בצמוד, אני רוצה, זה שיקולים שצריך לשקול.

יעלה מקליט: טוב, זה לא הסעה, הם יוצאים מקדימה והם מאחורה.

הדר מימון: ההסעה תהיה מאזור הצופים.

מיכל קדש: ממש לא. היה יועץ תנועה ויועץ תנועה המליץ על המיקום לא ליד הצופים דווקא.

הדר מימון: לעשות כל המכוניות ברחוב טננבאום.

מיכל קדש: זה 2 מיניבוסים שייקחו, 2 מיניבוסים שלא חייבים להיות בו זמנית. כולם גם הסיעודיים וגם הטיפוליים, חייבים, גם הטיפוליים הם לא אנשים שלא יכולים זה, לכן כולם.

יפעת זמיר: הם על כיסא גלגלים, אני מבינה.

מיכל קדש: לא כולם. הסיעודיים בוודאות, האחרים לא. כולם מגיעים בהסעה בבוקר בשני מיניבוסים.

שמואל רוטמן: סליחה שאני מדבר בכזה פאתוס, אבל זה נדון לעומק. שלושה דיונים במועצה הקודמת. היה מקום מעולה. כולל כל ההיבטים של כמה כלי רכב מגיעים וכו', וכל מועצת העיר השתכנעה שזה דבר מאוד חשוב, מה גם שלא נותנים לנו בערים אחרות. סוגרים בפנינו את הדלתות.

יפעת זמיר: לא, אני לא חושבת שזה לא חשוב, אני רק שואלת, האם נבדק בכובד ראש המיקום. זה הכל.

הדר מימון: נבדק. עדיף שזה יהיה בביאליסטוק ולא בכל מקום אחר. זה עמדתה של ראשת העיר. הביאו את זה לדיון כשלא היית פה, ולא הייתי פה כנראה. זה תב"ר שרץ והכניסו אותו ככה בשושו. היום אני לא רואה את התב"ר הזה, אני לא יכול אפילו לראות פרוטוקול שלו אף אחד לא זוכר, אבל זה לא, זה בסדר אין עניין של זה, החברה האלה חייבים טיפול, צריכים טיפול אנחנו בעיר שלנו כדי לטפל בהם, השאלה אם אפשר לקבל את התכניות של המקום כי נראה שהשיפוץ הזה הוא שיפוץ מאוד, מאוד מתמשך, ואני קצת קשה לי להבין מה עושים ב-2 מיליון ש"ח בלהרוס קירות, כאילו.

יעלה מקליט: למה 2 מיליון?

הדר מימון: 1,800,000 ועוד 400 ועוד 400, זה 1,600,000 זה הרבה כסף.

מיכל קדש: 1,600,000 זה לשיפוץ ו-500,000 זה לא לציוד.

פרוטוקול מועצה מס' 15/19

מיום 2/9/19

עמוד 9 מתוך 38

הדר מימון: לא משנה, כנראה אני טועה ואני לא מביין במתמטיקה. תביאו את התכניות. רוצים להכניס את זה, תביאו תכניות, תביאו רשימת הצטיידות – נחליט, נראה, איפה הביאו. היום זה הוצג לראשונה.

מיכל קדש: הצטיידות לא, התכניות כבר היו.

הדר מימון: איפה התכניות? את אומרת שהתכניות הסופיות זה היום.

יעלה מקליס: טוב חברים, הבאנו את ההצטיידות. אנחנו לא דוחים את זה, אנחנו מעלים את זה להצבעה.

הדר מימון: מה זה הוסכם? זה תב"ר. 10 ימים אתה מעלה אותו מהרגע להרגע.

יעלה מקליס: רגע חברים, אין בעיה. לא רוצים לקנות ציוד למונמכים קוגניטיביים. אישרנו את זה.

הדר מימון: רוצים לקנות אבל אנחנו רוצים לקבל רשימה מסודרת. את מביאה את זה לאישור מועצת עיר, תראי לנו מה התכניות. מה הבעיה? אפשר לראות את הדברים.

יעלה מקליס: קלקלת 4 מיליון ש"ח מביטוח לאומי-

הדר מימון: יעלה, אני לא קלקלתי, והיום את עם מועצה. 3/4 מחברי מועצת העיר הם בקואליציה שלך, ואני רוצה להגיד לך שבשנה האחרונה לא ראיתי תזווה של אבן בעיר הזאת, עם כל הרוב המוחלט שיש לך במועצה.

יעלה מקליס: אז הגיע הזמן שתעשה בדיקת עיניים, חמוד שלי. תעשה בדיקת עיניים. הכל בסדר.

הדר מימון: אז תראי לי מה לשפוך 2 מיליון ש"ח בטננבאום בלי להראות תכניות, על מה בדיוק שוכרים שם מה עושים שם?

יעלה מקליס: החומר הזה מונח 10 ימים לפניך. לא טרחת לפנות לא למנכ"ל, לא למנהלת האגף.

הדר מימון: אני לא צריך לפנות. את מביאה עכשיו תב"ר לאשר אותו פה. מה את רוצה ממני? אני צריך להיות מופתע פה?

יעלה מקליס: לא ציפית ממך למהו אחר. בסדר. מועצת העיר מאשרת הגדלת תב"ר 1111 שיפוץ מרכז יום למונמכים קוגניטיבית, בסך נוסף של 433,563 ש"ח, מקורות מימון: הרשאת קרן שלם. מי בעד?

הצבעה:

בעד - 8 יעלה מקליס, בני רוניק, שימי בונפיל, שמואל רוטמן, יוסי חזן, ליאור גלבוץ, ויקטור גינח, אורי שנהר

נגד - 2 הדר מימון, יפעת זמיר

החלטה: מועצת העיר מאשרת ברוב קולות, הגדלת תב"ר 1111 - שיפוץ מרכז יום למונמכים קוגניטיבית בסך נוסף של- 433,563 ש"ח. מקורות מימון - הרשאת "קרן שלם".

הדר מימון: אני רוצה לנמק את ההימנעות שלי. זה לא הפעם הראשונה שמביאים לישיבת מועצת עיר תב"רים בלי לתת פירוט מסודר. זה קרה גם במועצת העיר הקודמת. מועצת העיר הקודמת היתה יכולה לעצור תב"רים מגלומניים שבינם לבין ביצוע כשטח לא נראה כלום. אנחנו אישרנו במועצת העיר הקודמת תב"רים בסכומים די רציניים, אני רוצה להגיד לכם את האמת. אם אני ראיתי איזה שהוא שינוי בעיר, אני חייב לציין שלא ראיתי, ולכן אני באופן עקרוני נגד לאשר תב"רים שלא מביאים למועצת העיר ולחברי מועצת העיר את הפירוט של התב"ר. את, גברתי ראש מחלקת הרווחה, אגף הרווחה, אני מודה לך שבאת לפה אבל אני חושב שאם מביאים תב"ר של מאות אלפים או מיליונים לאישור מועצת העיר, מן הסתם, מקובל, אני לא אומר את זה לראשת העיר יכול להיות שאצלה זה מוטבע, אבל אני אומר לאנשי המקצוע, אתם מביאים אישור של מיליונים, כואו תתנו לנו פירוט על מה הולכים המיליונים. אולי יש פה איזה שחיתות, אולי יש פה איזה מרמה, אולי יש פה,,, למה לא מביאים? סליחה, זה הימנעות שלי. אני רוצה לקבל פירוט.

יעלה מקליס: הדר, סליחה. אתה לא יכול להגיד כל מה שאתה רוצה, ותסתכל רגע על עצמך, תסתכל על עצמך. יש לי זכות פה, סליחה, עם כל הכבוד. הדר אתה רוצה שאנחנו נפסיק להתייחס אליך? אין בעיה.

הדר מימון: תכבדי אותנו.

יעלה מקליס: תכבד את עצמך. אנחנו רוצים לעלות ולקבל אישור של המועצה. לעלות תב"ר של הצטיידות של 500,000 ש"ח למרכז יום למונמכים קוגניטיבית לפי המלצת מנהלת אגף לשירותים חברתיים. המקורות כפי שציינו 200,000 ש"ח מקרנות הרשות והיתרה מקרן שלם וביטוח לאומי. מאחר והנושא לא עלה על הסדר היום, ולמרות שכתוב בדברי ההסבר שאנחנו מתכוונים לעלות את זה, שיושלם האומדן והצפי של המימון, אנחנו מבקשים את הסכמת מועצת העיר לעלות את הנושא הזה למרות שהוא לא היה על סדר היום. מי בעד?

הצבעה על העלאת נושא לסדר היום - תב"ר של הצטיידות של 500,000 ש"ח למרכז יום למונמכים קוגניטיבית לפי המלצת מנהלת אגף לשירותים חברתיים. המקורות כפי שציינו 200,000 ש"ח מקרנות הרשות והיתרה מקרן שלם וביטוח לאומי.

בעד - 8 יעלה מקליס, בני רזניק, שימי בונפיל, שמואל רוטמן, יוסי חזן, ליאור גלבוץ, ויקטור גינת, אורי שנהר

נגד - 1 הדר מימון

נמנע - 1 יפעת זמיר

הדר מימון: אני מצביע נגד.

יעלה מקליס: עוד לא נתתי לך את הזכות. אני רושמת: מי בעד? ויקטור, ליאור, יוסי, שמוליק, שימי, בני, אורי ואני, אנחנו צריכים הסכמה מה עמדתם של חברי האופוזיציה?

הדר מימון: אני אומר אני מוכן להסכים ובלבד שתביאו את רשימת ההצטיידות. ספרו לנו מה היה במשא ומתן עם קרן שלם. כתוב פה שניהלתם משא ומתן. תביאו את רשימת ההצטיידות, תגידו מה עולה כמה.

יעלה מקליס: הדר השאלה כן או לא. אתה לא מסכים?

הדר מימון: יצאתם למכרז, לא יצאתם למכרז. מה עושים בדיוק לא, לא צריך להיות. יעלה זה לא שחור ולבן, אני מוכן ללכת לקראתך אבל תפעילי גם שיקול דעת. את יודעת מה אז זה לא, זה מה שאת אומרת, לא רוצה להביא רשימה, זה לא. יש לי אחריות ציבורית. חצי מיליון ש"ח - תביאי רשימה. לא תביאי רשימה, גם פעם הבאה אני אתנגד. אין בעיה, מה לעשות.

יעלה מקליס: בסדר פעם הבאה תתנגד, בשל התנגדות חברי האופוזיציה הדר מימון ויפעת זמיר.

יפעת זמיר: אני נמנעת. אני יודעת, אני שוב חוזרת, אני חוזרת שניה לכך, אני רק רוצה להגיד -

הדר מימון: תמשיכו להפעיל לחץ, לא יאושרו דברים ללא פירוט נקודה. האחריות הציבורית שלנו. יעלה, את היית עושה בדיוק אותו דבר כשישבת באופוזיציה, אבל היום כשאת ראשת עיר עם 3/4 חברי מועצת העיר אז את מתנהלת קצת בברוטליות. תסלחי לי, וזה לא מתאים. מה הבעיה להביא את זה? יש רשימה - תביאי.

יפעת זמיר: אנחנו ביקשנו בישיבת התקציב הראשונה, ביקשנו לראות תכניות. באמת אני אומרת לך מיכל, את אשת מקצוע, אני לא צריכה להגיד לך את זה אבל אני מצפה שלפחות נבחרי הציבור, אנחנו לא בוכות. לא מביאים תקציב ואומרים חבר'ה (לא ברור), זה לא עובד ככה. בשום דירקטוריון לא מכירה עבודה כזאת, וזה חוזר על עצמו פעם אחר פעם. אני מצטערת, אתם מצפים שנהייה בוכות. זה לא עובד ככה.

יעלה מקליס: טוב, בשל התנגדות והימנעות חברי האופוזיציה, הנושא לא יכול לעלות לדיון מאחר ולא היה בסדר היום. אנחנו נעלה אותו בצורה מסודרת בסדר היום.

הדר מימון: את יכולה לרשום על זה גם פוסט בפייסבוק.

יעלה מקליס: אל תפריע לי. הנושא לא עלה לדיון בנושא של הצטיידות של מרכז היום. אני מצטערת מיכל, וחבל.

סעיף מס' 3 - העברת סך של 50,000 ₪ מתב"ד מס' 1097 - שיפוצי קיץ לטובת השלמת שיפוץ חדרי שירותים בבי"ס "יגאל אלון".

דברי הסבר:

בית ספר "יגאל אלון" פועל במבנה ישן אשר הועבר לפני כשנתיים לניהול רשת "עתיד". במשך שנים צבר מבנה בית הספר בלאי שחלקו תוקן על ידי רשת "עתיד". לקראת פתיחת שנה"ל הקרובה משקיעה רשת "עתיד" כ- 130,000 ₪ בשיפוץ המבנה ונדרשים לה עוד כ- 50,000 ₪ במידי, לצורך שיפוץ חדרי השירותים שמצבם ככי רע. העירייה פעלה מיוזמתה לתכנון וסיוע בשיפוץ השירותים, בדומה לסיוע שניתן במסגרת שיפוצי קיץ ליתר בתי הספר בעיר ולילדי העיר הלומדים בהם. מהערכה תקציבית שביצענו עלה, כי עלות תיקון חדרי השירותים על ידי העירייה תעלה לכל הפחות כ- 60,000 ש"ח, בעוד רשת "עתיד" מבקשת סיוע נמוך יותר לאור יכולתה להפעיל קבלנים מטעמה ולבצע את השיפוץ בחדרי השירותים בהתאם לצרכים שלה במהלך חופשת הסוכות. בתיאום עם רשת "עתיד", מבקשת מועצת העיר לאשר להקצות סך של 50,000 ₪ לרשת "עתיד" לטובת שיפוץ חדרי השירותים, שיבוצע במהלך חופשת סוכות.

הדר מימון: מה זה "רשת עתיד"? מתי נתנו את זה לניהול של רשת עתיד? מה זה?

שימי בונפיל: זה שנה שניה שרשת עתיד מנהלת את בית ספר יגאל אלון. זה בית ספר כמו כל בתי הספר בניהול עצמי. אז הניהול העצמי של בית ספר יגאל אלון, התיכון הדתי, הוא על ידי רשת עתיד. רשת עתיד זה רשת גדולה, שלוקחת מוסדות שהם קצת בדעיכה ומרימה אותם - זה רשת עתיד. יצא מכרז, זה לא בקדנציה הזאת, זה בקדנציה הקודמת ועכשיו הם מבקשים סיוע שלנו.

הדר מימון: מה ההסכם שלנו? מה הם עושים?

שימי בונפיל: הם מפעילים את בית הספר.

עו"ד רוני חלמיש: כמו שיש את רשת עמית ורשת בני עקיבא.

הדר מימון: מה הם מפעילים? הם לוקחים את התקציבים?

שימי בונפיל: הם מפעילים את בית הספר ביום יום, לנו אין שום יכולת.

הדר מימון: מה זה מנהלת מטעמם?

עו"ד רוני חלמיש: מנהלת מטעם משרד החינוך.

שימי בונפיל: הם בקטע האדמיניסטרטיבי, הניקיונות העובדים. הכל הם.

הדר מימון: ומה ההסכם איתם, שאנחנו נותנים להם את השיפוצים של המבנה?

שימי בונפיל: חלק משיפוצי הקיץ שקיבלו כל מוסדות החינוך בעיר, על אף שכל הילדים הם תושבי העיר, והם רשת פרטית כביכול, אז אנחנו מסייעים להם בבטיחות ובעניין של חדרי שירותים, לשפץ אותם מחדש.

הדר מימון: זה שאלה ליועץ המשפטי. היועץ המשפטי - אנחנו במסגרת ההסכם איתם, אנחנו אמורים לממן את השיפוצים האלה?

עו"ד רוני חלמיש: כן.

שימי בונפיל: מה שתחזוקה זה הרשת ומה שמעבר לתחזוקה זה העירייה, זה מבנה של העירייה.

הדר מימון: אז אנחנו מוציאים מכרז לביצוע על ידי קבלן הבניה שלנו, אנחנו משלמים להם את הכסף, שהם יבצעו את זה.

שימי בונפיל: היתה לנו אפשרות לעשות את זה. זה הוסבר כאן. מי שמנהל את הפרויקט הגיע למסקנה שזה יהיה יותר זול לעשות באמצעות קבלנים של הרשת. מוסבר לך פה בגוף הסעיף.

הדר מימון: זה אומר שאנחנו, יש לנו פיקוח מטעמנו, שזאת העבודה. השוויתם את אותם דברים. הילדים שלנו יקבלו את אותו שירות או שמישהו יגזור את הקופון לדבר הזה, נקבל חצי שירות בתצי כסף. זה בסך הכל ילדים שלנו. חוסכים ב - 10,000 ש"ח. האם נקבל שם החלפת שתי בלטות במקום שני שירותים?

שמואל רוטמן: יש מפרט. זה שהוגש על ידי פני אדר המפקח זה מה שנאמר על ידי עוזרת-

יעלה מקליס: ואנחנו נוסיף הערה בעקבות דברך, שפיני אדר גם מפקח על העבודות.

הדר מימון: אבל מישהו ראה את זה?

יעלה מקליס: המפקח היה שם.

הדר מימון: לא, השוויתם את ההצעות 50 ו - 60.

שמואל רוטמן: כתבו שהשוו את זה עד כדי כך גם פה אולי יש שחיתות.

שימי בונפיל: אם היית עושה את זה דרך העירייה, היו לך 10,000 ש"ח יותר מכיוון שנתנו להם את היכולת לבצע. הורדנו 10,000 חסכנו.

הדר מימון: לא יודע כמה זה בא לידי ביטוי אבל.

יעלה מקליס: טוב, הצעת החלטה: מועצת העיר מאשרת העברת סך של 50,000 ₪ מתב"ר שיפוצי קיץ, תב"ר 1097 לרשת עתיד לטובת שיפוצי חדרי שירותים בבית ספר יגאל אלון, עם הערה שאנחנו מבקשים שמפקח הבניה שלנו יפקח על העבודות ויוודא שבאמת הכתב כמויות, האומדן שנעשה כל העבודות יבוצעו על פיו. מי בעד?

הצבעה: פה אחד.

החלטה: מועצת העיר מאשרת פה אחד, העברת סך של 50,000 ₪ מתב"ר שיפוצי קיץ (תב"ר מס' 1097) לרשת "עתיד" לטובת שיפוץ חדרי שירותים בבית ספר "יגאל אלון".

סעיף מס' 4 - אישור מועצת העיר להצעת ערכון תקציב העירייה לשנת 2019.

יעלה מקליס: מועצת העיר אישרה את תקציב העירייה לשנת 2019 שהתבסס על ניתוח נתונים של שנים קודמות וצפי הכנסות והוצאות על פי תכנית העבודה העירונית. כעת, מבוקש לעדכן את תקציב העירייה לשנת 2019, בהתאם לנתוני הוצאות והכנסות בפועל לתקופה שחלפה מאז תחילת השנה ובהתאם לצפי מעודכן לתקופה שעד לסוף שנת 2019. צורף לכם תוברת הצעת ערכון תקציב 2019. דו"ח פירוט והסבר לשינויים העיקריים. פרוטוקול ועדת כספים 4/2019 מיום 12.8.19.

גל לניאדו: קודם כל היה על זה דיון בוועדת כספים, וקודם כל צורף גם הפרוטוקול. דבר שני, מצורף פה הסבר בעצם על כל הסעיפים לגידולים וקייטונים מרכזיים, מלבד כמובן התקציב המפורט כולו שמצורף לכם גם כן. סך הכל, עדכון התקציב הוא בעצם כמו שבהצעת החלטה עומד על 204,647 ₪ ואפשר לעבור להסבר ולעבור פשוט אפשר לעבור עליהם.

יפעת זמיר: המסמך זאת אומרת בעצם ההבדל הוא 3 מיליון ₪?

גל לניאדו: כן 3,500,000 ₪ נכון, פחות או יותר 3.3 מיליון ₪ ההפרש, שזה בעצם הגדלה של 3.3 מיליון ₪ מתוכם אני חייב לציין ואני מציין לכם את זה גם בפרוטוקול מוסבר שמתוכם 1.2 מיליון ₪ למעשה זה עניין רישומי סיווגי של הרו"ח, זה הנחות ארנונה שלמעשה נמצאים גם בהכנסה וגם בהוצאה, אין כנגד תזרים מזומן אין כנגד זה כלום, זה פשוט עניין סיווגי של הרו"ח, שעקב זה, אנחנו הגדלנו את זה בעוד 1.2 מיליון ₪ בהכנסה ובהוצאה לכן הגדלת תקציב הריאלי היא לא 3.3 מיליון ₪ אלא 3.3 פחות 1.2 הגדלת התקציב הריאלי זה 2.1 מיליון ₪ זה גם הוסבר בוועדת כספים וגם בפרוטוקול. זה חשוב להבין את זה, אם אנחנו נתסכל ונבין ממש, אפשר לעבור על זה - איפה הקייטונים ואיפה הגידולים. אולי אפילו נעבור לעמוד 2 לעמוד של הריכוז. נתחיל דווקא מהכנסות, ואז נעבור להוצאות. אם אני ככה זה תקטעו אותי ונקצר את זה. הארנונה אנחנו מעדכנים אותה ב - 1.6 מיליון ₪, מה הסיבות שאנחנו מעדכנים את הארנונה ב - 1.6 מיליון ₪ כלפי מעלה? 1 נחתם הסכם פשרה גדול עם תעשייה אווירית שהצלחנו לסגור אותו לאחר מספר שנים שהנושא הזה היה בעצם בהליך משפטי.

הדר מימון: מה היה הפרסום שמקבלים כסף שם? מה היה הפרסום שלא מקבלים שם כסף?

גל לניאדו: אין זה נכון 2017, ב- 2018 היינו בתוך הליך משפטי בתעשייה אווירית על הסכום שבסכסוך, בסכסוך משפטי לא שילמו לנו כסף. בשנת 2019 אנחנו הגענו איתם להסדר פשרה, והסדר הפשרה הזה, התוצאות שלו הביאו לזה שמצד אחד בעצם היקף הארנונה מהתעשייה האווירית גדל, וגם כן קיבלנו עוד יתרות של ארנונה בגין השנים 2017 ו - 2018 שלא קיבלנו. כל הדבר הזה למעשה רובו תוכלל בתקציב, חלקו לא תוכלל, רובו תוכלל בתקציב שאישרנו הרי התקציב שאנחנו מכינים תקציב זה על סמך הנחות, אחת ההנחות היתה שייסגר הסכם פשרה עם התעשייה האווירית בשנת 2019, כי דרך אגב גם ב - 2018 חשבנו שייסגר הסכם פשרה והוא לא נסגר בסוף, פה זה כן נסגר.

הדר מימון: היום אתה אחרי מדידה בתעשייה אווירית, היום אתה אחרי מדידה?

גל לניאדו: כן, אנחנו אחרי מדידה בכל מקרה.

הדר מימון: אתה יודע כמה יש לך שם גם בבניין חדש? אתה מקבל אישור משרד הביטחון למדידה, אל תדאג.

גל לניאדו: בוודאי, בוודאי. העניין כאן לא היה הסכסוך. הרברים שנויים במחלוקת. לא היה שטחים, זה היה נושא של תעריף. תעשייה אווירית יש להם הסכם פשרה מאוד ישן שקיבל פסק דין עם תעריפים מדורגים מסוימים, ניסינו לאורך השנים לפתוח את זה, בניסיון האחרון בית משפט קיבל את זה שניתן לפתוח את זה למעשה מתאריך מסוים, פתחנו את זה, ולמעשה חייבנו אותם בתעריף מלא על הכל, כרגע יש הסכם פשרה בעצם משופר, עם חוות דעת עם כל מה שצריך לקיים הסכם פשרה, שבעקבות אותו הסכם פשרה החיוב של תעשייה אווירית למעשה, הגבייה סליחה הגבייה מתעשייה אווירית גדלה, גדלה בערך בסכום של 3 מיליון נח לעומת בשוטף לעומת הגבייה בפועל בשנים 17 ו- 18 לשנה, רוב הסכום הזה תוכלל בתקציב 19 זה לא משהו שהופתענו בגינו. בנוסף גם קיבלנו הפרשי יתרות בגין שנים עברו זה רוב הסיבה להגדלת תקציב הארנונה זה הנושא הזה של הסכם פשרה עם התעשייה האווירית, מעבר לזה אני נותן לכם עוד אלמנטים שהיו פה חוץ מנושא של תעשייה אווירית. יש לנו גידול בחיוב מבנה משרדים של HP ששם כן עשינו מדידות חוזרות בעיקר בשטחים התת קרקעיים ומבחינתנו הגדלנו שם חיוב זה אמור להניב לנו עוד הכנסות, זה חלק מהגידול, יש לנו דווקא הקטנה כתוצאה מאכלוס מאוחר גם תוכנן מבנה מגורים שלקחנו בחשבון בתקציב, זה דווקא בכיוון של הקטנה, וגם אי אכלוס השנה כנראה כבר ערכנו את זה שלא יאוכלס השנה מבנה משרדים שלקחנו בחשבון שיאוכלס לקראת אוקטובר חשבנו שהוא יאוכלס עכשיו אנחנו יודעים שהוא לא יאוכלס השנה, מבנה משרדים חדש.

יפעת זמיר: לא נראה לי שזה גם יהיה בינואר.

גל לניאדו: כרגע זה לא יהיה רלבנטי לעדכון תקציב, זה יהיה רלבנטי לתקציב הבא, לתקציב 2020 בכל מקרה ואת צודקת בתקציב 2020 שנעשה תחשיב ארנונה אנחנו נראה את הנתונים החדשים אם זה ריאלי שיאוכלס בינואר, האם באפריל, אולי לא יאוכלס, אנחנו נעשה את זה שנגיע לזה.

הדר מימון: אז התוספת תקציב זה 3 מיליון נח מ...

גל לניאדו: אני עכשיו בארנונה, תקציב דיברתי זה גידול של 3,5 מיליון נח בסך התקציב. הארנונה מתוכו אמרתי 1.3 זה גידול רק רישומי זה לא גידול זה פלוס מינוס באותו סכום רק רישומי. עכשיו אנחנו בצד ההכנסות הסברתי את הגידול למה אנחנו מגדילים ב- 1.6 מיליון נח תקציב ארנונה. הנחות ארנונה דיברתי זה 1.2 מיליון נח זה רק רישומי, אני ממשיך יתר עצמיות גידול של 193,000 נח זה לא איזה סכום בנטו זה לא סכום שהוא מהותי, אני רק יכול להגיד לכם וכמובן כולכם יודעים שהנושא של ההשקעות, השקעות פיננסיות, עברו לחברות השקעה השנה הניב פירות מדהימים שלא צפינו אותם.

הדר מימון: מה זה הריבית של ה- 900 בתחילת התקציב?

גל לניאדו: כנראה על זה אתה מדבר אבל אני אומר רגע שניה תן לי רגע להסביר את זה, יש לנו תשואות של 6, 7 אחוזים בהשקעות מאוד, מאוד סולידיות לפי חוזר מנכ"ל משרד הפנים, עקב כל שוק ההון שגדל ונתן תשואות מאוד חיוביות אנחנו לא משקיעים במניות אבל אג"ח חברות עלה, הכל עלה כמו המניות. אג"ח חברים עלה בעיקר זה מה שהרים לנו.

הדר מימון: אתה מכניס את זה בתור ריבית.

גל לניאדו: זה הכנסות פה אנחנו בצד ההכנסות.

הדר מימון: אתה מכניס את זה בתור ריבית?

גל לניאדו: הכנסות מימון, הכנסות ריבית ומימון כן. יש לנו קיטון, אני יעבור איתך אחרי זה.

הדר מימון: אני שואל שאלה טכנית, עמוד 1,2,3,4, למטה רשום חד פעמיות ריבית 900.

גל לנידאו: בדיוק, זה חלק רובו זה, זה בדיוק מה שאני מדבר עליו לא לקחנו בחשבון שההכנסה תהיה כזאת גבוהה לא יודע אני מקווה שעד סוף שנה זה ימשך ככה זה סכום מאוד גדול. דרך אגב ועדת מכרזים ביום רביעי אנחנו גם מביאים עוד, יום רביעי אם אני לא טועה, אני רק רוצה אמרתי כמשהו נלווה לאור הנושא הזה שפעילות השקעה כל כך מניבה לעירייה עשינו הליכים בגזברות לנסות להגדיל את התיקים בחרנו עוד 2 חברות השקעה, בהליך שעשינו בין מספר חברות השקעה כ- 6 או 8 חברות שמנהלות תיקי השקעה, וזה יגיע לוועדת מכרזים לפי הנוהל של משרד הפנים זה היה בוועדת השקעות עכשיו זה אמור להגיע לוועדת מכרזים ואחר כך למועצת עיר, נוהל מאוד מסודר.

הדר מימון: השויתם את העמלות שאתם משלמים לרשויות אחרות?

גל לנידאו: כן, כן. למה שאנחנו מה זה לרשויות אחרות מה שאנחנו משלמים. הצעות המחיר הם של עיריית יהוד מונסון.

הדר מימון: אבל יש עוד רשויות שהם בשוק.

גל לנידאו: אבל אני עושה את ההצעות מחיר אני לא יעזור לרשויות אחרות.

הדר מימון: אני רוצה להגיד לך כמו שאתה מקבל את הדף הזה של הפנסיה שלך וכתוב לך שהמוצע עמלות הוא 0.5 ואתה משלם 0.75 אז אתה יודע שאתה יודע זה מכווין אותך את המרים את הטלפון הלו הממוצע ככה תוריד לי אני גם אומר לך כחבר מועצת עיר שניהל כאלה מכרזים שאנחנו בבאר טוביה מה שאנחנו היינו עושים, היינו פונים לרשויות אחרות כדי לבדוק אולי אנחנו משלמים יקר אולי זול אולי לא יודע מה.

גל לנידאו: ההצעה שלך טובה אבל אני יכול להגיד לך אבל שאני יש לנו קבוצות של וואצפ בגזברות שאני יודע את המצב בשוק ואנחנו די זולים אנחנו במצב די זול המצב שלנו מ- 0.1 ל- 0.15 אחוז על התיק זה עמלות מאוד זולות.

יפעת זמיר: אתה יכול לדבר על אגרת אשפה עודפת מה זה.

גל לנידאו: העירייה משלמת עמלות יותר נמוכות ההיקפים הם גדולים, גם דרך אגב התיקים של העירייה הם יותר שמרניים. לא משקיעים במניות יש לזה גם כן אולי היבט באופי.

שמואל רוטמן: שלוש שנים הציעו לי 0.

גל לנידאו: נשאלתי לגבי אגרת אשפה עודפת שבנינו את התקציב היה כל מיני הנחות, חלק מהם התממשו וחלק מהם לא התממשו, אחד הדברים של יתממשו כנראה בשנת 2019, וזה כנראה עקב כל הנושא הזה של פירוק הממשלה, וכל ההתעסקות על בחירות בממשלה משרד הפנים לא מאשר חוקי עזר צריך לעבור בוועדות של הכנסת לא יודע, הכל משותק ועדות כנסת לא מתכנסות. שורה תחתונה היה לנו תכנון בתקציב. מבחינה תקציבית היה תכנון בתקציב שיכנס לתוקף עזר על אגרת אשפה עודפת באמצע השנה, אנחנו עכשיו מניחים שהחוק עזר הזה לא יכנס לתוקף בכלל בשנת 2019 לכן זה מקטין לנו.

יפעת זמיר: אתה יכול שניה להסביר מה זה?

גל לנידאו: אני אסביר אגרת אשפה עודפת זה סט כללי בעצם שקבע משרד הפנים ביחד עם המשרד לאיכות הסביבה, לחקיקת חוק עזר לגביית בעצם, לגביית אגרה מעסקים על פינני אשפה מעבר לממוצע של פינני עסקים שבעצם העירייה מחויבת לפנות לאותו עסק ולזה יש סט כללי לתחשיב ואיך עושים את זה. עשינו את התחשיב הנושא הזה עכשיו בתהליך באישור משרד הפנים בתוך משרד הפנים וכרגע זה תקוע מכיוון של משרד הפנים.

יפעת זמיר: עשיתם מיפוי של איזה עסקים בכלל יכולים להיות רלבנטיים...

גל לנידאו: יש תחשיב של נוסחה

יפעת זמיר: ברור שהנוסחה קיימת כמה זה רלבנטי ולאיזה עסקים בעיר.

גל לנידאו: זה רלבנטי לכל העסקים בעיר, אני אומר זה רלבנטי קודם כל לכל העסקים בעיר, אני אומר רגע שניה הכללים מורים איך לחשב את זה, כנראה מספרה היא כנראה יכול להיות או סביר להניח אני לא רוצה כאן זה אבל שהיא לא מוציאה אשפה מעבר להיקף הסביר כנראה עליה האגרה תהיה מאוד נמוכה או בכלל אפס.

עו"ד רוני חלמיש: רק שיהיה ברור זה יבוא אליכם

גל לנידאו: זה יבוא אליכם.

יפעת זמיר: אני שואלת שאתה מכין כזה דבר, כזה שורה תקציבית, מי הרפרנט בעירייה שמקבל את זה ואומר אוקיי אני יש לי מיפוי עסקים ואני יודע.

גל לנידאו: אה אוקיי זה נעשה, זה נעשה, החוק עוזר בעצם תחשיב חוק העזר נעשה על ידי חברה חיצונית שמתמחה בזה, זה נעשה כמובן מול מנהל אנגף איכות הסביבה שיש לו מיפוי מלא של האשפה, יש לו מיפוי מלא של האשפה איפה הוא מפנה את האשפה, תדירות של פיגוי האשפה וגם עם העובד שלו מנהל מחלקה של התברואה, זה הצוות יחד איתי ומנהל מחלקת תקציבים וכמובן היועץ המשפטי וכמובן היועץ החיצוני שהוא מתכלל את כל הנושא שהכין את התקציב.

יפעת זמיר: יש פה ממשק בין איכות סביבה נגיד לצורך זה האשפה לבין עסקים מנהלת עסקים כלשהי שלא יודעת אם היא קיימת זאת אומרת האם יש מישהו בעיר שמתחזק ספירה של העסקים, מיפוי שלהם, חתך שלהם, יש חיה כזאת?

גל לנידאו: אנחנו התעסקנו רק בהיבט של האשפה.

יפעת זמיר: ברור לי אני שואלת שאלה את שימי, שמוליק. כן יש לנו מישהו כזה יעלה? יש לנו מישהו שאחראי על עסקים בעיר שיוודע לתת את הממשק להגדלת ...

יעלה מקליס: קודם כל זה איכות הסביבה וכמובן לגבי עסקים יש לנו את המחלקה לקידום ורישום עסקים שהיא מחזיקה את התיעוד המלא ואני מניחה כשיגישו את זה למועצת העיר ויבדקו את הוורדינג עצמו ואת התעריפים של ההיטלים אז יתנו לנו סקירה מדויקת איזה עסקים רלבנטיים ואיזה עסקים לא רלבנטיים.

יפעת זמיר: אני שואלת שאלה, אני שואלת, מי מקדם עסקים בעיר?

יעלה מקליס: אז קודם כל יש מחלקת רישוי עסקים שהפכנו אותה למחלקת קידום ורישוי עסקים, ואנחנו גם שוקלים לגבי אזור התעסוקה בעזרתו של אביעד לעשות מנהלת שגם לא רק תקבל עסקים שהגיעו לפה אלא גם תעודד עסקים באופן יזום להגיע לפה, ובעיקרון יש צוות היגוי שכולל גם תושבים וגם עובדי עירייה וגם בראשותו של אביעד שעוסק בזה ביום יום יחד עם המתכננים של אזור התעסוקה הדרומי וחשיבה על אזורי התעסוקה הפנימיים לראות איך עוזרים ליזמים לאכלס את לוגנו ואיך נגרום לזה שנאכלס יותר טוב את מתחם אשכנזי ומתחמים נוספים בעיר.

יפעת זמיר: אני אשמח להצטרף לצוות כזה בבקשה אם זה צוות של תושבים אני אשמח לדעת, א' אני יכולה לתרום בעניין הזה, וב' זה עניין אקוטי בכל מה שצפוי.

גל לניאדו: אוקיי אני אמשיך קיטון ביתר עצמיות אמרנו באגרת אשפה עודפת, דמי זיכיון אמרתי דמי זיכיון שלטי חוצות היה לנו תכנית לפרוש שלטי חוצות נוספים לאורך כביש 4662 שזה מצומת סביון לקריית אונו, שבעצם הצד הגדה המזרחית של הכביש היא בעצם בשטח המוניציפלי של יהוד, כרגע הנושא הזה אני מבין שמתעכב, כתוצאה מנושא של בעיה בעלויות ואנחנו עושים פעולות לפתור את הנושא של הבעלויות בעצם להעביר את הרישום על שמנו שזאת זכות הדרך בצד שלנו. גם פה נעשה עדכון כתוצאה מזה, יש גם ירידה בנושא של קנסות חניה לעומת התקציב, זה הדברים שקשורים ליתר עצמיות.

הדר מימון: על זה אני מברך זה אומר או שהתושבים שלנו התחילו לחנות בהתאם לחוק או שהמטרה מחלקת השמירה שלנו עברה לעבור קבוע מחוץ לעיר על הכביש הראשי שזה אני רואה אותם חדשות לבקרים שם עשו מחסומים ודברים כאלה.

שמואל רוטמן: הם נמצאים גם בתוך העיר.

הדר מימון: זה מחוץ לתחום השיפוט של יהוד אני באמת שואל שאלה אמיתית. למה אני צריך לממן את זה מחוץ לשטח השיפוט של העיר את זה אני לא מבין.

שמואל רוטמן: אתה יודע מי הצליח לעצור את זה? מנכ"ל נתיבי ישראל.

הדר מימון: אבל אני ראיתי אותם עוד השבוע עוצרים שם אנשים.

יעלה מקליס: מה זה קשור עכשיו לכאן.

הדר מימון: זה קשור כי אני רואה פה בזה שאת משלמת יותר כסף עכשיו.

שמואל רוטמן: להיפך יש פחות קנסות התכוונו.

הדר מימון: כתוב גידול השתת משטרה בשמירה מה זה אומר?

גל לניאדו: איפה אתה באיזה סעיף?

הדר מימון: סעיף ממשלתי אחר 180.

גל לניאדו: אני הרגע הסברתי את זה, 193 מה שכתוב.

הדר מימון: 180. בדף שאתה קורא הסעיף מתחת ל – 193, 23, 350, 115, 180.

גל לניאדו: זה נושא אחר רגע.

הדר מימון: זה מה שאנחנו אומרים על המשטרה.

גל לניאדו: לא, לא, זה לא השיטור העירוני. ממשלתי אתר יש גידול בהכנסות, יש גידול בהכנסות לא קשור לכל הנושא של קנסות וכל זה, יש גידול בהכנסות, ב-180,000 שנתי כתוצאה בעצם זה בעצם כיסוי המשרד לביטחון פנים עבור שמירה עבור מוסדות חינוך. כל מוסד חינוכי יש בו שומר בעצם, הוא ממומן על ידי המשרד לביטחון פנים, וזה הנושא הזה בכלל זה לא קשור למשטרה לקנסות וכל זה, זה גידול בהכנסות לא קשור. מענקי פנים מיוחדים אני יכול להגיד לכם יש כאן איזה שהוא קיטון כתוצאה מזה שמשרד הפנים הפסיק, ביטל בעצם מענק שהיינו מקבלים ממנו, מענק בגין שיפוי מעבר מפנסיה תקציבית לצוברת, מענק היסטורי, שקיבלנו אותו כ – 20 שנה ומשרד הפנים ביטל בכלל, ארצי הוא ביטל לא קשור ליהוד.

יעלה מקליס: אתה רוצה שנעבור להוצאות.

גל לניאדור: על ההוצאות כן, תעברו דף אחד לפני לעמוד 1. אוקיי בשכר הכללי יש לנו הקטנה של מיליון נח אני מזכיר למה יש לנו הקטנה, 1 פיזור חלק יחסי של רזרבה לשכר, 2 קידום נוער היה בעצם תכנית לקלוט את קידום נוער או חלקו לקלוט את זה בעירייה מהמתנ"ס לא ברצע, ולכן בעצם זה נשאר בפעולות ולא בשכר ולכן זה קיטון בשכר. יש לנו התחדשות עירונית עדיין לא היה איוש מלא, בינתיים לא אוישה מזכירה, גם אז לא אויש מזכירה לאיוש מלא של התחדשות עירונית. מנהל כללי יש לנו איוש פנימי של מנהל נכסים, איוש חלק מהשנה של משרות כגון מנהל אגף שירות ועוזר ראש העיר כל הסיבות האלה למה השכר קטן, בסדר יש גם סיבות להגדלת שכר.

יפעת זמיר: אני מבינה אבל אני אומרת שהשכר קטן עקב אי ביצוע בעצם.

גל לניאדור: כל ההסברים שהסברתי עכשיו חלק זה, אני אחזור על זה.

יפעת זמיר: לא אני מבינה מה שאתה אומר אני פשוט אומרת שאי קליטה של קידום נוער של מי שמנהל את קידום הנוער וזה אומר אי הפעלה של קידום נוער.

גל לניאדור: לא, לא, לא, פה אין שינוי, אין שינוי, רגע, רגע אני הסברתי שניה, דווקא פה זה לא משרות, אני הסברתי כתוב קידום נוער אי קליטה ב – 2019 והמשך הפעלה באמצעות המתנ"סים, אני אסביר זה אותם משרות, זה מופיע כמה שורות מתחת ששם זה גידול בפעולות. כיום הקידום נוער יש שם מנהלת יחידה אילנית עובד ומופעל דרך המתנ"ס באמצעות במימון של עיריית יהוד מונסון ומשרד החינוך באופן מלא זה לא ממומן על ידי המתנ"ס בסוף זה משרד החינוך ועיריית יהוד מונסון. היה תכנית בעירייה להעביר את מנהלת היחידה ושתי עובדות נוספות ביחידה כעובדות עירייה תחת אגף החינוך התכנית הזאת לא יושמה ולכן כתוצאה מזה שהיא לא יושמה זה נשאר בפעולות אבל לשאלה שלך כאילו אין שירות במהות זה לא משתנה אותה מנהלת ואותם שתי עובדות קיימות היום ויהיו קיימות מחר.

יפעת זמיר: אני מבינה אני רק אומרת, אני מאוד מעריכה את ההסבר שלך באמת הוא הסבר תקציבי אני מדברת במקביל לתקציב שזה בשדה אחר שהוא לא השדה התקציבי זה השדה המהותי אני אומרת במהות שעירייה מפעילה את כל תפיסת העולם הזאת של קידום נוער ביחס לחינוך ולרצף חינוכי וכו' יש לזה משמעות בסוף ביחס של העירייה על כל הנושא של קידום נוער זה דבר יחיד שאני אומרת ואני בטוחה שיש לזה השפעה מהותית ותוחמת על הסיפור זה הכל, אתה מבין ואני מצפה ממך אז אתה בסדר גמור אני מבינה את ההסבר שלך אני פשוט מנסה להבהיר את מה שקרה פה בחודשים האחרונים.

שמואל רוטמן: ובין אם העברת את זה לחיצוני או פנימי?

גל לניאדור: כן.

אורי שנהר: מה שקרה מסביר לנו גל שהיתה תכנית להעביר פעילות מסוימת של נוער מהמתנ"ס לעירייה מבחינה כספית זה לא משנה.

גל לניאדור: גם מבחינה תפעולית זה לא משנה.

אורי שנהר: היה איזה רעיון ירדנו מזה או שזה נדחה?

יעלה מקליס: לדעתי נדחה. זאת אומרת בזמן לא נדחה בוטל אלא נדחה בביצוע.

גל לניאדור: אני מניח שזה ידון שוב לקראת 2020.

יעלה מקליס: היו שם שאלות של התאמה ושל כל מיני זה ופשוט נדחה בביצוע זה יהיה חלק מהתפקידים של מנהלת אגף החינוך החדשה להכניס את כל הנושא הזה תחת כנפיה ולעשות רצף חינוכי מילדים מאוד, מאוד חזקים וכאלה שבאים באופן סדיר לבית הספר, בכיתות החזקות ביותר ועד לאלו שצריך לתפור להם חליפה מיוחדת כמו שעושים עד היום בקידום נוער, רק שזה יושב היסטורית תחת המתנ"ס ובמסגרת ההתאמות זה ייקח עוד קצת זמן לביצוע.

גל לניאדו: שורה תחתונה שכר אנחנו מצפים צופים שהשכר יהיה מיליון שש פחות מהתקציב המקורי. תשלומי פנסיה ופרישה אנחנו מצפים שהסכומים יהיו יותר גבוהים בעיקר ואתם רואים גידול של 36,000 שש בעיקר בגלל שהעירייה נכנסה לקול קורא, שפרסם משרד האוצר לפרישת עובדים, כתוצאה מזה יש כמות שלא תוכננה בתקציב המקורי שתפרוש לפנסיה מוקדמת והדבר הזה מתבטא בתשלומי פנסיה מוקדמת ותשלומי פרישה זה הסבר לגידול.

ריקטור ג'נח: יש מענקים גם.

גל לניאדו: נכון, זה הסבר לגידול. פעולות כלליות יש לנו גידול זה אמרנו בעצם אתם רואים את המראה הפוכה יש הקטנה בשכר כי קידום נוער לא נכנס לשכר אבל פעולות כלליות יש גידול כי כיוון שקידום נוער נשאר להיות בפעולות דרך המתנ"ס אז כאן זה זה גידול בפעולות כלליות. התחדשות עירונית הגדלה בתקצוב בפעולות שכר, פינני גם יש לנו גידול, נושא של הפסקת שמירה בחניון אשכנזי, הוא קצת כוצע מאוחר ממה שצפינו למרות שטוב הוא הופסק הסכום היה פשוט מדהים, היה סכום בחניון אשכנזי, אנחנו כבר אחרי. זה

שמאל רוטמן: חניון זה מינויים לתושבי העיר בלבד זה שמתאפשר מבחינת החוק, כי חניון ציבורי אתה חייב חניון מינויים. כרגע מי שבא ומחייג לאותו מספר, זה כרגע, בגלל שהם לא השלימו את העברה, פותח לו את השער.

יפעת זמיר: רגע זה לא מצוין בשום מקום.

שמאל רוטמן: זה מצוין אבל לא מספיק. אני מסכים איתך.

יפעת זמיר: אני כבר חניתי שם הייתי בטוחה שאני צריכה להפעיל פנגו, יש שם אי בהירות מוחלטת לגבי האופן שבו צריך להיות מופעל.

שמאל רוטמן: אני חושב שצריך לשפר שם.

הדר מימון: צריך להפעיל פנגו או לא צריך להפעיל פנגו שם?

שמאל רוטמן: בעיקרון צריך להפעיל, עכשיו מכיוון, תקשיבו אני רק דקה, חצי דקה, בעיקרון צריך להפעיל וזה שעה וחצי חינוס. כרגע, מכיוון שעוד לא הסתדר המאגר הזה היו שם בעיות חוקיות של איך להעביר מאגר של מספרי טלפון ושמות ומספרי רכב לאותו מאגר ציבורי, פשוט עניין של חוק, אז זה עדיין פתוח לכל אחד שמחייג. אבל זה זמני ולכן לא אוכפים שם, אבל הסידור עצמו יהיה שכל מי שרשום במאגר התושבים בעלי המכוניות של יהוד מונסון שקיבל תו חניה הוא כבר באופן אוטומטי המספר שלו יזוהה והוא יוכל לחנות שעה וחצי חינוס, למה שעה וחצי חינוס? כדי לעזור לבעלי העסקים כדי שלא יתפסו את זה ליום שלם.

הדר מימון: מי תופס שם, זה ריק כל הזמן, אף אחד לא חונה שם.

שמאל רוטמן: אם לא ישתמשו בסוף, יצטרכו להסיק מסקנות.

הדר מימון: השאלה אם אפשר לעשות את זה פתוח לא כחול לבן, וזהו, בלי הטמטום הזה.

שמאל רוטמן: כחול לבן היו על זה הרבה דיונים במשך השנים, גם לפני הקדנציות שלנו. בעלי עסקים מבקשים וזה-

הדר מימון: זה היה גם נתן בז'ה, לפי הדעה שלו על הנושא הזה לגבי צבי ישי ליד קופת החולים או ליד המועצה הדתית שם אבל זה ריק, ריק למה צריך כחול לבן שיבואו אנשים ויקנו תפתח את החניון.

שמאל רוטמן: יתפסו את זה בעלי החנויות.

הדר מימן: אבל זה מה שאני שואל.

שמואל רוטמן: שני דברים אחד זה לא יכול להיות פתוח לכל הציבור כי אז זה חייב שומר.

הדר מימן: תרשום מנויי תושבי יהוד מה זה משנה תעשה את זה בלי כחול לבן תעשה את זה פתוח.

שמואל רוטמן: כן מנויים תושבי יהוד ואתה יודע וגם מישהו אחר ירצה להירשם יוכל להיכנס למשל לקוחות שלהם.

הדר מימן: עוזב זה הכל ישראל-בלוף כל הסיפור הזה. תמצא פתרון.

יפעת זמיר: כמה עולה שומר?

שמואל רוטמן: 300,000 ₪.

(מדברים ביחד)

גל לניאדו: זה מה שעשינו, חסכנו פה. יש פה קיטון במים גינזון ציבורי. דווקא פה יש התקדמות, יש קיטון, יש התייעלות בנושא הזה.

הדר מימן: כשתקצוץ את הקוצים במדרכה שלי אני אגיד לך וואלה נגמר-

שמואל רוטמן: אתה יודע שבעניין הזה-

יעלה מקליס: מעלים להצבעה.

הדר מימן: אני הייתי רוצה לדעת מי הפורשים במסגרת פרישות מהותיות קול קורא.

יעלה מקליס: אתה תקבל רשימה.

גל לניאדו: יש רשימה מסודרת שמית, הם כבר יצאו. דרך אגב, הם יצאו ב - 31/8. הם היו חייבים לצאת.

יעלה מקליס: מועצת העיר מאשרת את עדכון תקציב העירייה לשנת 2019, בסך 204,647 ₪ על פי הצעת עדכון התקציב המצורפת. מי בעד? ליאור, יוסי, שמוליק, בני, אורי, יפעת, ואנוכי, הדר בעד, אושר פה אחד.

הצבעה: פה אחד.

החלטה: מועצת העיר מאשרת פה אחד את עדכון תקציב העירייה לשנת 2019 בסך של 204,647 ₪ עפ"י הצעת עדכון התקציב המצורפת.

יפעת זמיר: אני רוצה לבקש מגל ומאלעד לקראת תקציב 2020 שמן הסתם תוך זמן לא ארוך אחריו נדון בו שיהיה בכפוף לתכניות עבודה אני ביקשתי את זה בקדנציה הקודמת אני מבקשת את זה גם עכשיו, סליחה בתקציב הקודם, וגם עכשיו אני יודעת שלחלק מהמחלקות יש תכניות עבודה, אני חושבת שגל צריך לדווח לנו על תקציב מול ביצוע אני חושבת שאך ראוי.

הדר מימן: לא הוזמנו.

יפעת זמיר: לא הוזמנו לישיבות תכניות עבודה וגם הציבור לא יודע ולא ראה תכניות עבודה.

יעלה מקליס: תודה רבה.

הדר מימון: אפשר לפתוח בדף חדש של הידברות ולעשות את זה בצורה מקצועית. נשאר לך עוד שנתיים או עוד שלוש.

יעלה מקליס: הדר, כשאתה מדבר איך שאתה מדבר, יש לי עוד 4 שנים לצערך וקצת יותר אפילו אם אתה, אתה קודם כל תסתכל על עצמך בראי ותקשיב איך שאתה מדבר, וכשאתה תשפר את אופן הדיבור שלך יהיה בסיס לדיאלוג יחד איתנו אבל שאתה לא נותן לי לדבר אין בסיס להידברות. אנחנו ממשיכים.

סעיף מס' 5 - דיווח דו"ח כספי רבעוני - רבעון ראשון 2019.

יעלה מקליס: יש פה את הדו"ח הרבעוני, יש פה ניתוח על הדו"ח, יש פה פרוטוקול של ועדת כספים - 12.8.2019. אני חושבת שהדברים ברורים, אין פה הצבעה. יש דיווח, יש דו"ח, אין הצבעה.

הדר מימון: מדווחים אבל אי אפשר לדבר. נמצא פה המנכ"ל של החברה הכלכלית.

גל לניאדו: עוד לא הגענו לזה זה הדו"ח הרבעוני של העירייה.

יעלה מקליס: יש מה לקרוא תקרא את הדו"ח ותלמד קצת יותר טוב ויש דיווח וניתוח של הגזבר מה שנקרא פינת הגאון לדברים עיקריים, ויש גם ועדת כספים שדנה בזה תודה רבה לכולם.

סעיף מס' 6 - אישור מינויה של הגב' מירי אור גוטפריד לתפקיד מנהלת אגף החינוך ואישור שכרה בשיעור של 75% משכר מנכ"ל (בכפוף לאישור משרד הפנים לשכרה).

יעלה מקליס: הורדתי ל - 75% בגלל דיאלוג עם משרד הפנים. דברי הסבר: בחודש נובמבר תסיים את תפקידה הגב' חוה ביאלקוביץ', מנהלת אגף החינוך, הפורשת לגמלאות. לאחר הליך מכרזי ארוך ומיון המועמדים, החליטה הועדה לבחור במירי אור גוטפריד לתפקיד. מירי בעלת ניסיון עשיר ומגוון. בעשור האחרון, עבדה מירי בעיריית ראש"צ בתפקיד מנהלת אגף בתי ספר יסודיים וחיטובות ביניים, מנהלת אגף החינוך העל יסודי, ובתפקידה האחרון כיהנה כסגנית ראש מינהל החינוך ומנהלת אגף יזמות וחדשנות בעירייה. צירפנו לכם את קורות החיים של מירי.

מירי אור גוטפריד: קודם כל, ערב טוב. אם בנישואין עסקינן, אני נשואה, אמא ל - 4 בנות מקסימות.. יש לי את הבכורה, בת 29 שיש לה כבר 2 ילדים, זאת אומרת אני סבתא, ושעה לפני, היא הודיעה לי "אמא אני בצירונים", אז יש סיכוי שמחר מחרתיים אני מתבשרת בעוד נכד. יש לי עוד 3 בנות, בנות 25, הן שלישייה, הן עכשיו מתחילות את התואר השני שלהן, כל אחת בתחום אחר. אני מזכירה את זה כי אני כל הזמן אומרת שאני אמונה על כיתות גדולות. כל הזמן אני רגילה לכיתות גדולות. אני רוצה לומר, שקודם כל, לכבוד הוא לי להגיע לכאן הערב, ולהציג את עצמי. אני 34 שנה גרתי ברמת גן. מכירה את יהוד, יהוד מונוסון מהצד השני של הגדר, מה שנקרא, וזה מה שנקרא כור מחצבתי. אני נמצאת כאן, אני מבלה כאן אני מכירה את האזור. בחודש האחרון עברתי לגור ביבנה, יבנה הירוקה, כדי לשפר איכות חיים, רווחת דיוור. אני 35 שנה אשת חינוך, עסקתי כמעט בכל מסגרות החינוך האפשרויות, גם כמורה, כמנהלת בתי ספר. ניהלתי שני בתי ספר במסגרת היותי במשרד החינוך, אחר כך הייתי באקדמיה, לימדתי מורים משתלמים בסמינר הקיבוצים, ובעשר השנים האחרונות אני עובדת ברשות המקומית בראשון לציון, שם עשיתי מכלול של תפקידים. כמו שיעלה אמרה, אני גם ניהלתי את אגף חינוך היסודי והחט"צים - זה בעצם חטיבות צעירות של גני הילדים. אגף בעיר ראשון לציון מונה כ - 17,500 תלמידים ואחר כך ניהלתי את אגף על יסודי בעיר ראשון לציון. בשנים האחרונות אני סגנית ראש מנהל חינוך, ומנהלת אגף יזמות וחדשנות. במשך כל עבודתי החינוכית ליוו אותי שלושה עקרונות שאני מביאה אותם לאורך כל עשייה חינוכית באשר היא, עיקרון המצוינות, עיקרון המנהיגות ועיקרון הממלכתיות ונתינת השירות. אני קצת אפרט. מבחינת מצוינות, אני חושבת לא משנה מי אתה ואיפה אתה, קודם כל תחזור לעשייה טובה יותר. איפה שאתה נמצא תעשה את הכי טוב שאתה יודע לעשות,

אם אתה שש תהיה שבע, אם אתה שבע תהיה שמונה, אם אתה עשר תחשוב מה הדבר הבא שתעשה אותו מצוין וטוב. הדבר השני, וזה דבר שליווה אותי גם כמורה, גם כמנהלת גם כאחראית מערכות חינוך כי זה א', ב' ונאה דורש, נאה מקיים, זה ערך שאתה מנחיל גם למי שנמצא מסביבך. הערך השני זה מנהיגות, אני חושבת שמנהיגות צריכה להידבר ולהיאמר לא רק מתוקף סמכות ולא רק מזה שנתנו לנו תפקיד אלא מנהיגות צריכה לבוא מתוך השפעה, השפעה חיובית על הסובבים. אני חושבת שזה בעצם מהות העשייה החינוכית איך אנחנו אנשי החינוך משפיעים על קהילה, משפיעים על מורים על הנהלה על תלמידים, כל אחד מהמקום שלו במעגלים שלו, והאחרון זה הממלכתיות ונתינת שירות, אנחנו עובדי ציבור, אני מחשיבה את עצמי כעובדת ציבור לכל דבר ועניין, וכעובדת ציבור קודם כל מחובתי להתייחס לכל מגוון האוכלוסייה שאני משרתת אותה, שזה מגדול ועד קטן, סוציו אקונומי גבוה, נמוך כל המגזרים השונים, דתי, חילוני, לא משנה, כולם צריכים להיות סביב הנושא של שוויון הזדמנויות, ומתן שירות איכותי. ברגעים אלה בעצם אנחנו עסוקים בפתיחת שנת הלימודים יש לי טלפונים, וראשון כידוע לא קטנה, טלפונים של תושבים שאני נותנת להם מענה אחד לאחד בתשובות, במענה אישי, בשיחות. מתקשרים אליי, אני חייבת להסתכל גם במקרו וגם במיקרו. אני אומרת על אחת כמה וכמה במקרו זה כמובן לראות איך מובילים עיר שלמה לכיוון של טוב, טוב גם של הישגים ערכיים גם חברתיים וגם לימודיים אבל גם חדשנות פדגוגית. אני פיתחתי תכניות של יזמות וחדשנות פדגוגית בעיר שממנה אני באה כי זה היה התפקיד האחרון שעשיתי. וגם איך מתייחסים בסופו של דבר לאדם, לפרט, לאחד כי כרגע כואב לו אם הילד שלו האישי והוא צריך לקבל את המענה ולא מעניין אותו כרגע המקרו וכולם וככה, וצריך לתת את היחס האישי. זו המהות העבודה החינוכית לעניות דעתי.

הדר מימון: חדשנות פדגוגית זה כרגע בעקבות ההסברה של ראשת העיר להוצאה הזאת? אני סתם שואל.

מירי אור גוטפריד: לא, זה משהו שהוא הבייבי שלי מקדמת דנא, אני קצת אלך טיפה אחורה אפשר לראות את הקורות חיים. מי שמכיר את בית ספר לטבע סביבה וחברה בתל כביר בתל אביב יודע שהוא אחד מבתי הספר המובילים של חדשנות פדגוגית מלפני 35 שנה, שהוא רק התחיל. אני שמחה שאני תוצר בכגרותי כמובן לא בילדותי של מערכת החינוך הזאת כי כמורים הכשירו אותנו לפרוץ דרך, לחשוב אחרת, ליזום, ליצור, לגרום לסקרנות ולחוויה לימודית בקרב התלמידים. אני חייבת לומר שלאורך השנים כמנהלת בית ספר יצקתי את זה בתוך בית הספר שבו ניהלתי ואחר כך שיצאתי לניהול מערכות חינוך, ראיתי את המתח שבין המערכת הציבורית שבעצם כל הזמן מדברת רק על הישגים ותוצאות, שזה בסדר, וזה חשוב ונפלא, אבל בעצם שוכחת את חוויית הלמידה ואני זאת שהבאתי לעיר שממנה אני באה, לראשון לציון, את הכיוון והרעיון ללכת על יזמות וחדשנות וכל כך היתה שם התלהבות שכל השרדה הניהולית החליטה שזה מספיק חשוב ומוניתי לסגן ראש מנהל החינוך ומנהלת אגף יזמות וחדשנות כדי ליצור את זה כמעטפת עירונית ולא כטיפין טיפין, כך שזה הבייבי וזו האמונה שלי, של שני הדברים גם יחד. אני שמחה לשמוע שגם יהוד חושבת עין בעין, יהוד מונסון אני אמרתי באופן חריג, אחד הדברים שאני זוכרת מהמכרז זה העובדה שדווקא אני השתמשתי במינוחים יהוד מונסון. אני שמחה לשמוע שהרשות כאן יהוד-מונסון רואה לנכון שהחדשנות הפדגוגית זה בעצם הדגל שחשוב כרגע להבנות כאן, וליצוק חלק מעוד הרכה דברים.

הדר מימון: ברשותך, אני רוצה לברך אותך על הכניסה לעבודה ולתפקיד החדש. אני גם בד בבד לשאול שאלה.

יעלה מקליס: תשאל ואחר כך נצביע ואז נוציא אותה החוצה, לפני שנצביע נוציא אותה החוצה ואז היא תחזור.

הדר מימון: קודם כל אני מברך אותך מכל הלב, שהצלחה שלך זה הצלחה של הילדים שלנו והתפקיד שלך הוא תפקיד מאוד, מאוד מורכב בעיר כזאת שיש אותה בכל מערכת החינוך, כלומר הכי מורכב שיש. אני סבור, באופן אישי. אני לא יודע איפה את יושבת היום אבל אם את יושבת בחדר של... עדיין לא יושבת, אז אולי צריך לחשוב על איזה שהוא פטנט למצוא איזה חדר אכסניה קצת יותר מכובדת ליור או מנהלת אגף החינוך. זה דבר שהוא מתבקש גם כדי להקריץ. חבריה, אני מוותר על החדר שלי לטובת הגברת, אם יחברו את שני החדרים כדי שיהיה חדר גדול. אני אומר לכם, התפקיד שלה הוא אחד החשובים אם לא החשוב ביותר בעיר הזאת, היא אמונה על החינוך של הילדים שלנו. מה שכן

הייתי מעיר, אני קיבלתי באמת ביראה את מצוינות ממלכתיות ומנהיגות אבל כן הייתי מוסיף פה את הדבר הזה של חינוך וערכים ודרך ארץ. את רואה את השיח בקבוצות הפייסבוק החברתיות בעיר הזאת את רואה איזה שהוא שיח מאוד מאוד אלים אני לא יודע אם יש אנשים שאת לא תחנכי אותם כבר בגיל הזה אבל כמובן שאפשר להשקיע בזה בבתי הספר, ולנסות לייצר אווירה שתהיה אווירה חיונית בעיר שלנו, זה לגבי הנושא הזה. ויש עוד איזה שהוא נושא קטן, אני הזכרתי אותו לפני חודש ימים שאישרנו פה תקציב של התיכון ואני כן מבקש בהתאם לחזור מנכ"ל שהמכירה של משקאות בבתי הספר, משקאות, סנדוויצ'ים ממתקים ודברים כאלה תהיה בהתאם בחוזרי המנכ"ל הרלבנטיים שיספיקו למכור את הסוכר במכונות. לא מקובל, לא מכובד ונגד חוזר מנכ"ל. קחי את זה בתור פרויקט. ניפגש בטח בתקציב הבא נשמע ממך ונראה אם זה יצא לכדי ביצוע. בהצלחה.

יעלה מקליס: טוב מירי, פורמלית אנחנו צריכים להוציא אותך החוצה למען ההצבעה.

מירי אור גוטפריד יצאה מאולם הישיבות.

יעלה מקליס: מועצת העיר מאשרת את מינויה של מירי אור גוטפריד לתפקיד מנהלת אגף החינוך ואישור שכרה בשיעור של 75% משכר מנכ"ל, בכפוף לאישור משרד הפנים לשכרה. מי בעד?

הצבעה: פה אחד.

החלטה: מועצת העיר מאשרת פה אחד, את מינויה של הגב' מירי אור גוטפריד לתפקיד מנהלת אגף החינוך ואישור שכרה בשיעור של עד 75% משכר מנכ"ל (בכפוף לאישור משרד הפנים לשכרה).

יעלה מקליס: תודה רבה. תחזירו את מירי.

מירי אור גוטפריד נכנסה לאולם הישיבות.

יעלה מקליס: אישרנו פה אחד, ראית שזה לא מובן מאליו.

ליאור גלבע: מירי אני באמת רוצה לברך אותך, אני חושב שהתפקיד שלך אולי אחרי התפקיד של ראשת העיר הוא התפקיד המורכב ביותר, אחד החשובים, להווה ולעתיד של העיר שלנו, ואני אגיד לך דברים שאמרת גם למנכ"ל בצורה כזאת או אחרת. העיר הזאת יהוד היא לא עיר קטנה היא מושבה מגודלת, היא מקום מאוד, מאוד ביתי, כמעט שבטי. כולם פה מכירים את כולם, הנושא הזה שהכי קנה אותי זה שהזכרת את הנושא של שילוב של הכלל עם הפרט וזה יהיה אני מקווה נר לרגלייך. אנחנו פה חברי מועצה, שעשינו מאמץ כביר, כלכלי, נפשי, משפחתי בשביל להגיע לשבת סביב השולחן הזה ואנחנו חיים את היישוב הזה ואת האנשים שבו, ואנחנו רוצים שיהיה לנו דלת פתוחה לבוא ולדבר בשם האנשים, ואנחנו סומכים עלייך במאה אחוז בניהול של הכלל ושל הראייה לטווח ארוך של האסטרטגיה, ואנחנו נשמח אם יהיה לנו שיתוף פעולה בנושא של הפרט, כי פה זה באמת דורש הרבה לב, הרבה אהבת אדם, הרבה יצירתיות, הרבה גמישות, בתור אחד שאמא שלו מגדלת את הילדה של אחותי ז"ל שהיא ילדה עם צרכים מיוחדים כל כך מורכבת שאפילו עוד לא הצליחו להגדיר מה הצרכים המיוחדים שלה. באמת לאורך כל הדרך היא קיבלה מפה המון, המון, המון הבנה והתחשבות והגיעה להישגים יפים, היא היום עושה בגרות, זה משהו שהוא כמעט בלתי נתפס. אז אני באמת מאחל לך שבמקום הזה היושרה שלך והיצירתיות שלך והלב שלך והסבתא שבך תוביל אותך כי זה מאוד, מאוד חשוב לנו ואני רוצה להגיד בתור מישהו שסיים חודשיים עם שלושה ילדים קטנים, סבתות, עשיתן נכד תהיו אחראים עליו. תיקחו אחריות.

יפעת זמיר: מירי, אני גם רוצה קודם כל לברך אותך, אני חושבת, מאוד אהבתי את הערכים שהגדרת אותם כערכים מובילים. את נכנסת לתקופה מאוד דרמטית בעיר כמו שאת בטח יודעת, אנחנו בעיצומו של משבר מאוד, מאוד קשה, ואם הייתי יכולה להגדיר את המילה שהייתי מוסיפה לשלושת הערכים המובילים, זה אמון. יש פה אובדן אמון קונסלי בתחום הזה. אני ממש שמחה שאת באה, אני חושבת שיש לך ניסיון ארוך שנים עם ותק מכל הכיוונים כמעט, להתמודד עם משבר כזה, ואני חושבת שאנחנו מאוד היינו רוצים לעזור, לסייע גם כהורים לילדים במערכת, גם כחברי מועצת עיר. אני חושבת שיש לנו דרך לעשות, ואני ממש שמחה שאת פה ואני מצפה לשיתוף פעולה ומאחלת לך הצלחה גדולה.

שמואל רוטמן: איזה אובדן אמון? אני פשוט לא מבין על מה מדובר.

יפעת זמיר: אפשר לדבר על זה, אפשר לספר לך.

שמואל רוטמן: אפשר לזרוק בוץ באמצע השולחן באווירה חגיגית זאת. על מה את מדברת?

יפעת זמיר: אני אומרת רק שאנחנו במשבר-

הדר מימון: אובדן אמון, מה לעשות, לא משתפים. אז זה-

יפעת זמיר: אני אסביר. מה שאמרתי זה לא אובדן אמון כללי, אנחנו, אמרתי, אנחנו בעיצומה של השבתה קשה שבית ספר, זה לא ראשון, יש פה מעט בתי ספר, בוודאי מעט בתי ספר יסודיים הרצל שהוא אחד מבתי הספר הגדולים והחשובים בעיר והבודדים, יש לומר, משבית את שערינו זה היום השני בתהליך מאוד קשה שההורים והעירייה נקלעים אל מול משרד החינוך, ואני חושבת שניקח פה צעד. אני לא אפרט. אני מדברת על זה ואני אומרת, את נקלעת. אני לא יודעת מתי את מתחילה החודש או חודש הבא-

מירי אור גוטפריד: נובמבר. אחרי החגים.

יפעת זמיר: אני מקווה שעד אז הדבר הזה יסתיים. אני בטוחה רק לומר לך, לכן אני רוצה להוסיף את המילה אמון, כערך רביעי למה שאמרתי, שההורים של המשבר, גם אם יסתיים בקרוב אני מאוד מקווה מבחינתי שיסתיים מחר אני לא יודעת איך הוא יסתיים זה משבר שמצריך תיקון ברמת האמון ואמון בתוספת למה שהדר אמר בנושא של (לא ברור) זה דבר גדול, מורכב, ואני שוב אומרת סליחה על הניסיון שאת מגיעה איתו כי הוא יכול לבנות מחדש את האמון הזה ואני חושבת שכולנו צריכים לתת כתף לדבר הזה זה רגע מאוד משמעותי בקיצור לסכם אני שמחה שאת פה.

אורי שנהר: רק עוד משפט אחד כי אמרת משהו שאני לא רוצה להטריד הוא לא מטריד, אבל ברור לגמרי שאת לא במקרה היו פה גם דיונים פנימיים לא במקרה ההחלטה מתקבלת לטעמי בזמן מספיק לפני כניסתך לתפקיד. ברור לנו לגמרי שאת מחויבת למקום העבודה, הנוכחי שלך, וראוי שהיא תקבל את כל תשומת הלב שיש אבל עדיין התקווה שלנו היא שכן תוכלי למצוא את הזמן, אני יודע שאת גם עושה את זה, להיות במצב שמנובמבר לא מתחילים אלא רצים קדימה.

מירי אור גוטפריד: אני חייבת לומר שגם בעת הזאת, אם יצטרכו אותי, ירימו אליי טלפון, חפיפה שאלות, אין מצב הכל פתוח והכל נגיש. אני גם בן אדם שעובד 24/7 אני לא בוחלת בעבודה קשה, בעבודה ממושכת. זה חלק ממה שהזכרתי, מצוינות היא תובענית. בשביל להיות מצוין אתה צריך לעבוד קשה, עבודה שחורה לא תמיד זה הדבש.

יעלה מקליס: אני רוצה שתי נקודות קצרות. אחד שאנחנו מתייעצים עם מירי כבר עכשיו והיא משתתפת בדיונים ככל שהמחויבות שלה מאפשרת לה, מול ראשון, כמו שנאמר גם שם יש לה תפקיד מאוד, מאוד חשוב. אז באמת כולל הנושא של המשבר הזה בהרצל, שהוא בהחלט משבר שהעירייה נותנת לו גיבוי אבל הוא בהחלט משבר שבין משרד החינוך לבין המנהלת, שם עיקר המשבר או חוסר האמון או כל מה שאנחנו יכולים להגיד במילים לא טובות בעניין הזה. העירייה נתנה גיבוי מלא להנהגת ההורים בכל מה שקשור בהשבתה. זה לא פשוט להשבית בית ספר, מאוד לא פשוט, הורים רוצים לצאת לעבודה הילדים רוצים להיכנס למסגרת, נתנו להם מסגרת חליפית לפי בקשתם, עם פעילות מגוונת. חלק מההורים הגיעו, בוא נגיד 60% מההורים השביתו 40% כן הגיעו לבית ספר ואנחנו בדיונים קדחתניים בנושא הזה, כולל בשעה זו גורמים כאלה או אחרים, כולל היום שהיינו במשרד החינוך אצל מנהלת המחוז איזה שעתיים וחצי כדי לנסות לראות אם אפשר לנסות לקדם משהו. אנחנו בקשר מתמיד עם הנהגת ההורים עצמה, עם היו"ר, שיושב אצלנו באופן קבוע, הוא מקבל גיבוי מאוד, מאוד רחב, כולל גם יו"ר ההנהגה העירונית שישבה בישיבות האחרונות, והמצב לא פשוט ואנחנו לא לבר, נכון אין הרבה יש עוד 2 בתי ספר שהוזכרו אתמול בטלוויזיה זה מטה יהודה וגבעת שמואל. בגבעת שמואל ההורים סגרו את בית הספר, סגרו אותו בשלשלאות ולא אפשרו להיכנס.

אתמול היה דיון בבית דין לעבודה שחייב בעצם את הרשות לפתוח את בית הספר כך שהמצב גם שם מאוד קשה. במסגרת הדיון אצל מנהלת המחוז פגשתי גם את המפקח של החינוך הדתי גם שם לא פשוט. לא פשוט מנהלת שמתבצרת, מאוד מורכב. זהו אז אנחנו ככל שהנהגת ההורים תחליט להמשיך להשביט, אנחנו ניתן להם את הגיבוי המלא. יחליטו לחזור לספסל הלימודים ננסה לעשות את המיטב.

הדר מימון: העירייה בעמדה שאנחנו בעד השבתה של מערכת החינוך?

יעלה מקליס: אנחנו בעד העמדה של הנהגת ההורים, ככל שניתן, להשאיר את עדי מינץ, שכינה כמנהלת בשנה האחרונה, בתפקידה.

הדר מימון: זה פעולה כנגד עובדת שלך או עובדת של משרד החינוך?

יעלה מקליס: לא עובדת שלי. מה אתה לא מבין את זה? אתה יועץ משפטי. אנחנו בעד להשאיר את עדי מינץ כפי שמבקשים הנהגת ההורים, אחרי שנה טובה שהם עברו בניהולה, כשהמנהלת הקודמת נמצאה בחל"ת. בהחלט עשתה עבודה, כמובן שאי אפשר בשנה אחת לתקן את כל העוולות, אבל בהחלט יצרה שיתופי פעולה טובים, יחסי צוות טובים, עבודה עם גורמים מקצועיים כאלה ואחרים, גיוס מורים שהיו חסרים ועוד כאלה פעילויות שגרמו לזה ששנת הלימודים הזאת היתה טובה, וגם יש הכנה לשנת הלימודים הבאה. אנחנו מקווים שזה יצלח.

יפעת זמיר: איך נראה הפתרון כרגע? כי הרי בעצם זה יוצא נגד צו בית משפט. אני מבינה שהמנהלת הקודמת בעצם מוגנת בצו בית משפט.

יעלה מקליס: אנחנו לא צד בבית המשפט וברור שזה לא עניין משפטי.

יפעת זמיר: אז מה הפתרון? איפה זה עומד עכשיו?

שמואל רוטמן: משרד החינוך יצטרך לפתור את זה.

יפעת זמיר: זאת אומרת מבחינתנו בעצם בית הספר מושבת כי ככה החליטו ההורים, למרות שאנחנו מבינים שהם מפוצלים.

אורי שנהר: לא זה לא באופן שרירותי כי משהו לא אוהב משהו.

הדר מימון: מה העמדה שלך באופן אישי?

יעלה מקליס: מה זה קשור באופן אישי? ועדת החינוך התכנסה ואמרה את דברה באופן חד וברור שאנחנו תומכים בהנהגת ההורים ברצון שלהם להשאיר את המנהלת.

הדר מימון: את צריכה להוביל את הנהגת ההורים, מה זה את תומכת בהנהגת ההורים.

יפעת זמיר: אני שואלת איך רואים את הפתרון?

יעלה מקליס: יש הנהגת הורים. חברים זה דמוקרטי, נבחרה הנהגת הורים על ידי הורי בית הספר, הנהגת ההורים קיבלה החלטה ברור אף פעם אין 100% תראו גם פה אין 100%. כשאני משתפת זה לא טוב כשאני מחליטה לבד זה לא טוב. העמדה שלי מאוד ברורה.

הדר מימון: אם זאת עמדתם של הנהגת ההורים זה טיעון אחד אבל אם נכנסת לעובדי הקורה והחלטתי כי ככה היא פחות טובה מזאת החדשה אז תגידו.

אורי שנהר: אבל הדר מה שאתה אומר זה, מה שקרה קרו 2 דברים שמקבילים. אחד הנהגת ההורים תומכת במהלך הזה רוצה במהלך הזה שעדי תישאר בבית הספר, ודבר שני זה לא משהו קפריזי יש לזה בסיס. עכשיו משרד החינוך, אנחנו יודעים באופן רשמי, מנהל משא ומתן עם המנהלת הקודמת כדי

להעביר אותה. לא הציעו לה הצעה מספיק טובה, זה הסיבה היחידה שהיא שם, הסיבה היחידה שהילדים לא מקבלים את המנהלת שהנהגת ההורים רוצה, שהעיר רוצה, זה שמשרד החינוך לא הציע הצעה מספיק טובה.

הדר מימון: אבל הפתרון הוא השבתת בית הספר או בוא נביא את הילדים ונמשיך לנהל את המשא ומתן?

אורי שנהר: אתה צודק זה רע מאוד להשבית את בית הספר, זה צעד דרמטי. כנראה שזה ככה יעבוד.

הדר מימון: רק בכוח זה יעבוד זה המסר לילדים.

אורי שנהר: זה לא נקרא בכוח.

יפעת זמיר: לא?

אורי שנהר: לא, כי זה לא.

יפעת זמיר: האם יש אופק להשבתה, השבתה אפשר היה לעשות-

אורי שנהר: אבל זה החלטה של ההורים לא שלנו.

הדר מימון: מה זה ההורים מה העמדה של המועצה?

יעלה מקליס: שאתם השבתתם את הבית הספר על דברים הרבה פחות גרועים מזה.

יפעת זמיר: ראשון בספטמבר זה יום קדוש, כולנו יודעים את זה אני רוצה לשמוע.

יעלה מקליס: סליחה יום קדוש, זה ממש תשימי שנה שלמה, שנתיים שלמות של עבודה, של חוסר ניהול לעומת יום אחד קדוש אין שום דבר קדוש.

יפעת זמיר: את נותנת בעצם להורים את הכוח לשפוט מנהלת?

הדר מימון: כן זה מה שהיא עושה.

יפעת זמיר: שהילדים הם בני ערובה.

יעלה מקליס: אתם לא שפטתם? באיזה זכות את מדברת אני משתגעת. על דברים הרבה פחות דרמטיים אתם השבתתם בית ספר, בואי. על הדק שלא היה מוכן בזמן בגלל הבמבוק שרציתם. בחייך, בואי.

יפעת זמיר: התקפה זה תמיד הגנה מצוינת. אני שואלת מחר ככל הנראה אין צפי, אני שואלת אני עושה פה דיון אני לא מתקיפה. אני שואלת אם לא נכון, אני שואלת האם לא נכון לשחרר את הילדים מעול הוויכוח. אני שואלת באמת כי אין- אם יש התעקשות של משרד החינוך והוא נעמד על הרגליים האחוריות והוא המעסיק של המנהלת, להוציא את הילדים מדרגת בני ערובה ששם הם נמצאים כרגע.

אורי שנהר: זה יוכרע בימים הקרובים. את צודקת שזה צעד דרמטי.

הדר מימון: המסר החינוכי הוא לא טוב.

אורי שנהר: אני לא בטוח. יש הסכמה שאנחנו לא מדברים על המנהלת הקודמת, זה מסמך שמשרד החינוך הפיץ.

יפעת זמיר: מה זה משנה, אנחנו נכנסים פה לוויכוח. אני חושבת שזה דיון חשוב. אני לא מתקיפה אני רק אומרת התוצאות של מה שקורה היום ברשתות החברתיות הן הרות גורל להורים ולילדים, ילדים קוראים למנהלת שלהם שגם אם יוחלט על ידי משרד החינוך שהוא המעסיק שלה, שהיא תמשיך לעבוד והיא תמשיך לעבוד, לעד הרי אי אפשר להשבית בית ספר. בינתיים הורגים את השם של המנהלת, אני לא מכירה אותה ואני לא מכירה אף אחת מהמנהלות בסדר, אבל שהורים קוראים דו"חות על מנהלות באופן פומבי ויש התקשקות על איכותה של מנהלת אני חושבת שתפקדו כמועצת עיר להגיד חברים בואו נוציא את הילדים מהמשוואה נעשה דיונים עם משרד החינוך, ניקח אחריות על מי שאנחנו כהורים ומנהלים כנציגי ציבור אני חושבת שהמסר פה הוא מסר ממש, ממש מזעזע.

אורי שנהר: אבל המשמעות פה היא הפוכה, המשמעות היא להגיד להנהגת ההורים אנחנו לא נתמוך בכם. אם יחליטו הפוך.

יעלה מקליס: ההנהגה לא מפוצלת.

יפעת זמיר: אנחנו בעצם, אנחנו כהורים בני ערוכה בידי ההורים, יש לנו כנציגי ציבור כהנהלת עיר את המקום להגיד- יש לך 150 הורים ששלחו ילדים לבית הספר. בואו נתסכל על המספרים.

הדר מימון: זה המסר אם אנחנו לא רוצים מנהלת בית הספר אנחנו משביתים. זה המסר שלך לתושבים שלך?

הערה: קודם כל מי שיזם את זה, זה הורים בעצמם. ההורים לא באה אליהם אומרה להם תשביתו את הלימודים.

הדר מימון: אבל איפה אנחנו כמועצת עיר.

יעלה מקליס: אתם השבתתם בית ספר על דברים הרבה יותר קטנים. אתה לא מבין שזה המסר. אתה מדבר על מסר.

הדר מימון: לא הבנת את המסר יעלה, המסר היה בגללך לא בגלל אדם שהוא עובד של משרד החינוך.

יעלה מקליס: הדר אתה מדבר על המסר של הילדים, ורמת הצביעות שלך היא פשוט בלתי נתפסת.

הדר מימון: מה רמת הצביעות, שאת שנתיים מבטיחה או ארבע שנים מבטיחה לשפץ את בית הספר ואת לא משפצת? מה את רוצה, על מה שימשיכו להאמין לך.

יעלה מקליס: הדר אל תיתן למציאות ולעובדות לבלבל אותך.

יפעת זמיר: יעלה אפשר לא לדון על זה, אפשר לדון על השביתה שמחר יום שלישי של תחילת השנה ילדים בהרצל לא ילכו לבית הספר.

יעלה מקליס: לא. זה עניין של הנהגת ההורים.

הדר מימון: זה עניין פוליטי לראשת העיר אין מה לומר בנושא השביתה. אין לה מה לומר, זה המנהיגות שלנו אין לה מה לומר.

יעלה מקליס: שאתה תהיה מנהיג אתה תחליט בסדר? אתה תשבית את הילדים על הבמבוק של הדק, בסדר?

יפעת זמיר: שאלה עניינית אורי אני רוצה לשאול אותך האם העובדה שהנהגת ההורים של בית הספר הרצל מפולגת אנחנו מבינים שמספר ההורים ששלחו כמעט זהה למספר הילדים ששלחו את הילדים לבית הספר, האם העובדה הזאת לא דורשת מאיתנו מחשבה מחוץ לקופסא, למשל להביא את ההורים את שני המחנות האלה ולהגיד להם חברים אתם יושבים פה עד שאתם מסכימים משחררים את הילדים מהסיפור הזה מהשוואה הזאת.

אורי שנהר: מי שמחזיק, מי ששולט בסיטואציה זה משרד החינוך.

יפעת זמיר: אני מבינה אבל אתה הלכת עם ההורים כדי להשבית.

אורי שנהר: האבסורד הוא שיש מנהלת שרוצה לא להיות שם, היא רוצה לא להיות שם, היא הודיעה לבית הדין. היא רוצה לא להיות שם. הסיבה היחידה שהיא שם זה שלא הציעו לה הצעות מספיק טובות. הגורם היחיד שיכול להחליט על זה או לתת לה הצעות כנראה יותר טובות אחרות זה משרד החינוך. השאלה איך לגרום לעשות את זה. אתם צודקים לגמרי גם ההורים מבינים את זה גם ההורים מבינים את זה שהשבתה היא פתרון רע, אבל אם לא ישביתו, אני מודיע לכם שהמנהלת הנוכחית תהיה שם בניגוד לרצונה עד סוף השנה. יכול להיות, יכול להיות שזה לא יעזור. כל יום עושים שיקול מחדש, ישקלו את זה מחדש.

הדר מימון: מי שוקל?

אורי שנהר: גם ההורים, וגם ראשת העיר.

הדר מימון: ראשת העיר שוקלת אז קחי את זה לתשומת ליבך. 500 ילדים יושבים בבית.

יעלה מקליס: אנחנו מקדמים שיח מכבד. אתם מדברים לא לעניין. סליחה יש הנהגת הורים היא נבחרה דמוקרטית היא צריכה לעשות את העבודה ואנחנו צריכים לכבד אותה. אתה מדבר על שיח מכבד ואתה בעצמך לא מכבד,

הדר מימון: את יו"ר מחלקת יו"ר ועדת חינוך העירונית את עומדת בראש הפירמידה את תראי את המנהיגות שלך, כולם יתיישרו לפיך, אל תתחבאי.

יעלה מקליס: אני לא מתחבאת אתה מדבר על שיח מכבד ואתה לא מכבד בעצמך. בוא נדבר על זה. יפעת אני מדברת איתך. אנחנו ניהלנו שיח מאוד מכבד במשך תקופה ארוכה ומנענו במשך תקופה ארוכה לדבר בגנותו של איש. לא דיברנו, אמרנו אנחנו רוצים שהמנהלת הזאת שנכנסה לשנה הזאת תמשיך את הדרך שהתוותה ותמשיך את השדרוג שהיא עשתה בבית הספר, וכל הזמן הרגיעו אותנו, וכל הזמן אמרו לנו יהיה בסדר, היא לא רוצה לחזור היא ביקשה בית ספר אחר, היא ביקשה, היא ביקשה, היא ביקשה, ניהלנו שיח מאוד מכבד לאורך הזמן כולל מכתב בפברואר ששלחתי למנכ"ל, כולל מכתב באפריל ששלחתי למנכ"ל, כולל שיחות עם הנהלת ההורים במשך כל התקופה ועד לאחרונה, היה ברור לכולם שהיא לא חוזרת לביתה ספר, שהיא לא רוצה, משרד החינוך לא רוצה וההורים לא רוצים. עכשיו למרות זאת, התברר שהיא הלכה לבית הדין לעבודה וביקשה שיחזירו אותה ומשרד החינוך אמר אני מחויב להחזיר אותה, אני יכול מקסימום להיכנס לתהליך של פיטורין, שזה תהליך מאוד ארוך, אבל זה אני לא יכול לעשות את זה בחודש אוגוסט. כולנו נשבנו בתהליכים האלו ובאמונה וגם בדרך שבה היא הקרינה לאורך הזמן שהיא בעצם לא רוצה לחזור, וכולל דיונים בשבוע האחרון, דיונים מאוד מכבדים ומאוד מתחשבים כולל הצעה חלופית שניתנה לה, כולל 4 הצעות חלופיות שניתנו לה לנהל מוסד חינוכי אחר, כולל, כולל, כולל הכל. הגיעו ההורים למסקנה שהאישה לא רוצה את טובת הילדים ולכן הם החליטו בצעד קיצוני, שהוא לא מובן מאליו, וגם לנו הוא קשה וגם להם הוא קשה לא להגיע ביום הראשון ללימודים זה קשה, זה קשה לכולנו אבל אם ההורים הגיעו עד לשם אז אני יכולה להגיד לך שכנראה היה להם מאוד קשה, ויש היא עצמה, אם את מדברת על שיח, היא עצמה חשפה דו"ח של המפקחת, שמעבירה ביקורת על כל האספקט של הניהול שלה. היא עצמה. לא אנחנו נהפוך הוא שמרנו על דיסקרטיות. ההיפך לאורך כל התקופה כולל במכתבים שלי, לא דיברתי בגנותה דיברתי על זה שרוצים להמשיך את התהליך שבו התחילה השנה (לא ברור) הכל היה הכי מכבד שאפשר. לא היתה מילה אחת רעה על אף אחד.

כמובן שאת כותבת על תהליך של שדרוג את מבינה שמי שהיה קודם היה פחות משודרג. אז בואו, ההורים הגיעו למצב כזה ולצערנו, לצערנו הגיעו למצב הקיצוני. עכשיו אם את שוקלת טובת מוסד חינוכי שהתנהל במהלך השנה בצורה טובה ומקצועית וישודרג בהמשך לתהליך שהתחיל בשנה שעברה לעומת אובדן של כמה ימי לימודים, כנראה שההורים החליטו, ואני מכבדת את החלטתם שעדיף לנסות להישאר כמה ימים בבית כדי שצעתם תעלה ותשתכנע את שני הצדדים להגיע להבנות. עד עכשיו, זה לא צלח. עכשיו, הורה שמשאיר את הילד שלו בבית, אתה צודק, זה קשה. זה קשה גם טכנית למרות שבאמת ניסינו לפי בקשת הנהגת ההורים לתת לילדים איזה שהיא פעילות חליפית כדי שיוכלו ההורים שלא יכולים להרשות לעצמם להישאר בבית עם הילדים וילדים קטנים שיהיה להם חליפי הם יושבים מידי יום ומחליטים מה הם יכולים ומה לא מקבלים עדכונים יוצא מכתב מאוד, מאוד חריף מטעמי למשרד החינוך על כך שאין פתרון. אני יכולה להגיד היום בשיחה שהיתה לנו לפני הישיבה שיו"ר הנהגת ההורים מוביל תהליך מאוד מאוד בשל ומכבד, בתקווה שאו שבאמצעות הגישור אפשר יהיה להגיע להבנות עם המנהלת או לחילופין, אם אין ברירה, למצוא את הדרך לדבר בין כולם ולעשות את השנה כמה שאפשר יותר נוחה ויותר טובה.

יפעת זמיר: זאת אומרת אם אני מבינה רגע נכון יכול להיות מצב שבו יעל תמשיך לכהן כמנהלת כי לא ימצא פתרון מול משרד החינוך, ואז בעצם - אני כרגע לא מדברת רגע על אובדן ימי לימודים וימי עבודה של ההורים שהם דבר חמור בפני עצמו אני מדברת על האמון לא סתם אמרתי האמון. כי בעיני לקחת צד בעצם לקחתם צד שוב אני אומרת זה לא שיש פה חלק מזיורי ומוחלט וברור של ההורים של מגיעים לבית הספר, מגיעים 200 למתנ"ס ו - 150 לבית הספר, זאת אומרת לקחתם צד לתוך סכסוך עמוק בתוך הנהגת ההורים. לרגע אני שואלת, האם לא נכון כמו שהוצאת מכתב קשה למשרד החינוך להוציא רגע את הילדים מהמשוואה הזאת שהם יושבים בבית וגם ההורים נאלצים לסבול סבל ולהגיד אנחנו נכנסים לתהליך של גישור ופישור וחיבור. לא אמרתי, אמרת המילה שלי היתה חיבור זאת אומרת יצירת שולחן עגול להבין שטובת הילדים היא כאן קודם כל ולא להשתמש בהם לא כמשקולת ולא כלחץ על משרד החינוך, בעיני זה נורא. שוב אני רק אומרת לך שהדבר שיוצא היום בפייסבוק הוא דבר קשה ביותר כי בעצם נותנים כוח להורים את נותנת בעצם בדבר הזה כוח להורים למרוט את שערוניה ואת שארית כבודה של מנהלת בישראל, בעיני זה דבר נורא חמור. אני אומרת לך אני כאמא אני חושבת שזה דבר חמור ואנחנו נותנים לזה יד בזה שאנחנו לוקחים צד בסכסוך בין ההורים כי כנראה בסוף זה סכסוך בין ההורים כי אני לא רוצה להיות השופטת.

יעלה מקליס: לא נכון זה לא סכסוך בין ההורים, יפעת תקשיבי, יפעת אני לא חושבת שזה המקום ואני לא חושבת שזה צריך להיות מוקלט לפרוטוקול. אני חושבת שצריך לסיים את הישיבה ולדון בזה.

יפעת זמיר: ועדת החינוך לא עסקה בזה.

יעלה מקליס: היא עסקה בזה למה את סתם קובעת, את סתם, את לא היית. לא הגעת לישיבה מה את רוצה.

יפעת זמיר: לא הוזמנתי לישיבה שאת מדברת עליה.

אורי שנהר: אני רוצה רגע להגיד, דבר חשוב יש פה עיקרון, אני אגיד לכם מה אמרתי להורים יש הנהגת הורים אנחנו מכבדים את הערך של אוטונומיה של הנהגות הורים, אני אמרתי להם אם הייתם אומרים הפוך הייתי תומך בעמדה שלכם הפוכה, אבל אי אפשר לבוא ולכבד את האוטונומיה של הנהגות ההורים רק שזה נוח לנו. אילו היה מדובר בהפליה, בשרירות לב, בדבר פסול, אני לא הייתי נותן יד לזה. מכיוון שהעמדה של הנהגת ההורים היא על פניו סבירה זה דבר שאני תומך בו. זה רע, כולנו מסכימים שזה רע, אבל האלטרנטיבה של לגרום להרצל בסיטואציה הנוכחית למשוך עד סוף השנה עם מנהלת שקרה מה שקרה היא הרבה יותר גרועה.

יפעת זמיר: אתה חושב?

אורי שנהר: כן.

יפעת זמיר: חברים זה עלול לקרות (לא ברור) לקחת החלטה עכשיו.

אורי שנהר: קרה דבר שלא טריוויאלי שיש השבתה, שיש עמדה של רוב ההורים נגד מנהלת בית ספר, זה סיטואציה לא פשוטה.

יפעת זמיר: אבל זה רוב של 30 מול 270.

שמואל רוטמן: מה זה משנה? בשביל זה יש הנהגת הורים.

יעלה מקליס: את מסתכלת על מספרים לא נכונים. 60% מההורים לא הביאו את הילדים לבית ספר.

יפעת זמיר: 10% לפחות הביאו למתנ"סים.

יעלה מקליס: אבל זה רוב, מה זה משנה.

שמואל רוטמן: את כל הזמן מדברת על איכות שלטון, רגע זה דמוקרטיה.

הדר מימון: אבל יש לך 500 ילדים בבית עד מתי? יום, יומיים, שבוע, חודש כמה. איפה אתה שם את הגבול?

שמואל רוטמן: אני רוצה לשתף אותך באיפה שאני חושב אני לא הייתי מעורב בהחלטות האלה, בסדר אבל מעליו-

הדר מימון: אתם מנהלים מלחמה על הגב של הילדים.

בני רוניק: אם זה ימשך זמן לא סביר הם יחזרו, הם לא ישבו כל השנה בבית.

שמואל רוטמן: אנחנו גם גורמים נזק בפיתוח של הדיון הזה פה, כל מה שאנחנו אומרים פה בסופו של דבר העניין של כמה זה ימשך וכו' הרי אם נגיד שזה 3 ימים אז ניצחה המנהלת, זה ברור לגמרי.

הדר מימון: הילדים מפסידים ימי לימודים.

יעלה מקליס: הם מפסידים 3 ימים - אפשר לחשוב.

שמואל רוטמן: הדר אתה אישית תמכת בקדנציה הקודמת בשיטות שהיו הרבה מעבר ל - 3 ימים שהיו על בולשיט, סליחה שאני אומר את המילה הזאת, על שטויות, על פוליטיקה.

יפעת זמיר: על 3 ימים בחיים זה לא היה 3 ימים.

שמואל רוטמן: במצטבר הכל קשקוש על ברזייה שהיתה, זה מה. לא עשיתם בשביל הפוליטיקה? אתם מדברים? בחיך.

הדר מימון: אדון רוטמן היקר שהשביתו את רמז היה לזה סיבות ועשו את זה רק כתוצאה, רק כתוצאה מאובדן מוחלט של האמון בראשת העיר.

שמואל רוטמן: אולי תבואי פעם אחת ותראי. איך את מדברת.

יעלה מקליס: הילדים הפסידו לימודים אוי ואבוי.

שמואל רוטמן: אתה יודע איזה שביתות היו ילדים בכיתה א' תקשיב היו בארץ שביתות שהשביתו חודש.

יעלה מקליס: מותר להיות חריגים. זה דמוקרטיה. יש החלטה של רוב.

אורי שנהר: אני רוצה להגיד שאני נורא מתפלא על העמדה שלכם.

הדר מימון: אורי אתה שבוי בקונספציה של הקואליציה.

אורי שנהר: מה זה קשור לקואליציה?

הדר מימון: אני מצפה מראשת העיר לצאת מהמערה שבה היא מסתתרת ולעשות כל מאמץ, לעשות כל מאמץ, כדי לפתור את הבעיה הזאת.

שמואל רוטמן: אני רק זוכר את הילדים שהבאת להפגין. כמעט הלכו מכות וראש העיר ביקשה להוציא את הילדים מזה.

הדר מימון: היתה כתבה במוסף של הארץ על שזירה בין אטומים, אתה בטח מכיר את זה, אתה איש של פיזיקה, שזירה של אטומים שהאטומים לפי תורת (לא ברור) מושזרים והם יכולים להתנהל ביקומים מקבילים אבל הם עדיין יהיו שזורים והם שניהם יהיו אותו דבר, אבל שאני שומע אותך, אני תמיד מתפלא כאילו אנחנו חיים ביקומים מקבילים כאילו זה סליימינג (לא ברור) אני הבאתי את הילדים? אני הבאתי איזה ילדים לפה אנשים עלו לכאן בגלל שהם איבדו אמון בך. היום אנחנו עד היום אנחנו שנה יושבים כאן במרתף עדיין בגלל הפחד שלה לשבת בחדר, באולם ציבורי, ולאכלס את הציבור.

אורי שנהר: ומה זה קשור להרצל?

הדר מימון: אני נמאס לי לשבת במרתף המטופש הזה.

יעלה מקליס: אתה חתיכת צבוע, צבוע, אתה צבוע סליחה, אתה יש לך (לא ברור), אבל זה בסדר הבנו. אתה תתנגד בשביל להתנגד. יפעת כדאי שתלמדי את העובדות. אין לי בעיה לדבר איתך אחר כך, לא עכשיו, אנחנו ממשיכים.

יפעת זמיר: אני רוצה להציע הצעה שאלה עקרונית, הצעה במקום לצעוק ולהטיח אני רוצה לשאול שאלה האם לא עדיף לנו, לכם כמי שניהל את הסיפור הזה, אורי, להביא את ועד ההורים את מנהיגיו כי יש גם פיצול בתוכו אנחנו מבינים ש - 60, 40 זה לא 10, 90 זה כמעט 50,50. זה בדיוק 60, 40, ולכן אני שואלת מכיוון שזה לא חדר, חד ערכי, נכון שזה יכול להיות להגיד 51 וזה הרוב.

יעלה מקליס: אז אם בהצבעה יהיו 9 בעד ו - 3 נגד זה ישכנע אותך? 9 היו בעד. תקשיבי-

אורי שנהר: הם מדברים ביניהם כל הזמן.

יפעת זמיר: אז מה אם הם מדברים? אבל אתם באים ואומרים הרי בעצם אתם לוקחים צד.

אורי שנהר: לא לוקחים צד. אוי ואבוי אם אנחנו כמי שעוסקים בחינוך בעיר הזאת, נבוא כל פעם להנהגות הורים ונגיד. אם יש אצלכם מיעוט, אנחנו לא נקבל את עמדת. יש יו"ר הנהגת הורים, מבחינתי הוא מבצע.

הדר מימון: אבל למה לא לנהל את השיח.

אורי שנהר: מנהלים כל הזמן שיח. ישבו שעות, שעות ישבנו איתם.

הדר מימון: את כמנהיגה, תתפסי את השוט.

שמואל רוטמן: אתה לא מבין שהיא לא יכולה לעשות את זה?

הדר מימון: למה היא לא יכולה לעשות את זה? שהיא רוצה היא יכולה ללכת ולהתקשר לצדדים הניצים ולהביא אותם.

אורי שנהר: אבל היא לא הצדדים הניצים. עדיין הצדדים הניצים זה המנהלת ומשרד החינוך, הם הצדדים הניצים.

הדר מימון: אבל הילדים בבית, זה התוצאה.

אורי שנהר: נכון זה רע מאוד.

שמואל רוטמן: כי ההורים החליטו לקחת את האחריות על הילדים.

יפעת זמיר: אז אני מסבירה לכם תחברו בין ההורים.

אורי שנהר: אבל זה לא יפתור שום דבר זה טוב, זה ראוי הם מדברים זה לא יפתור את הבעיה בהרצל, עד שמשרד החינוך והמנהלת לא יגיעו להסכמה, לא תיפתר הבעיה.

הדר מימון: תגיד לי לא היתה את הבעיה הזאת לפני כמה שנים בסביונים, לא היתה את הבעיה הזאת בסביונים לפני כמה שנים? שיצאתם בפייסבוק כנגד המנהלת הקודמת? היום את משבתת אותה, היא נשארה ואת משבתת אותה. יכול להיות שאפשר לעבוד איתה, יכול להיות שאפשר לשפר. מה קרה?

יעלה מקליס: הדר תודה רבה. יש לנו איש שמחכה לנו בסבלנות ובנימוס אנחנו נעביר לנושא הבא.

סעיף מס' 7 - הצגת הדו"ח הכספי לשנת 2018 של החברה הכלכלית לפיתוח יהוד מונטון (1996) בע"מ, כפי שאושר ע"י דירקטוריון החברה, למועצת העיר בשבתה כאסיפה כללית של החברה.

יעלה מקליס: סעיף 7 - הצגת הדו"ח הכספי לשנת 2018 של החברה הכלכלית לפיתוח יהוד מונטון כפי שאושרה במועצת העיר בשבתה כאסיפה כללית של החברה. מצ"ב הדו"ח הכספי של החברה.

אביעד כהן: הדו"ח צורף בעצם בזימון. אני יכול לעבור עליו בקצרה אבל אם תכוונו אותי עם שאלות זה כמובן יהיה יותר טוב. אני חושב שהדו"ח ברור. נתחיל מהמאזן. ברמת הנכסים, קודם כל, אפשר לראות את השוואה בין 2018 ל - 2019. ברכוש השוטף מדובר על שווי מזומנים זה הכספים שיש לנו בקופה קטנה בחשבונות השונים, אפשר לראות שזה גדל מ - 2017 ל - 2018 ואפשר לראות את הפירוט של זה בעצם בביאור 3 קופה קטנה, קופות צקים, קופות אשראי, פיקדון בבנק מזרחי, אוצר החייל, ועו"ש מזרחי, עיקר הכסף הוא בשני חשבונות בנק, אחד זה חשבון שוטף שלנו השני זה החשבון שמגלם בתוכו בעצם את ההכנסות מהפרויקט הסולארי.

יפעת זמיר: איפה כתובים הפרויקטים כעיקרון? התוכן המאזן אנחנו יודעים לקרוא בסדר, איפה התכנים? אם אתה יכול לעבור על זה פחות המאזן.

הדר מימון: במאזן מה זה הירידה הזאת.

אביעד כהן: אני אתחיל עם המאזן, ובכלל מהדו"ח הכספי שזה משהו שאנחנו אמורים להציג, אם את רוצה לקבל יותר פירוט על פרויקטים מעבר למאזן, אני מציע שני דברים קודם כל, כל אחד מכם מוזמן למשרד שלי תמיד, ואפשר לקבוע פגישה ואני אפרט לך הרבה מעבר למאזן כל מה שתמצאו. שתיים אפשר גם לדבר בגדול על החברה הכלכלית ועל הדברים שאני עושה.

יפעת זמיר: אני הייתי שמחה שבאחת הישיבות זה יקרה.

אביעד כהן: בסדר גמור. אני אתחיל עם הנכסים ואנחנו נקדם משם. אפשר לראות בחיובים ביתרות חובה מפורט בביאור 5 בעמוד 7, בעצם אני אתן עוד כמה מילים כדי להבין את הדו"ח קצת יותר לעומק. אנחנו רואים כאן שעיריית יהוד למשל חייבת בשנת 2018, 420, בעצם החברה הכלכלית ורוב הכסף שמגיע לחברה הכלכלית הוא בגין ניהול פרויקטים הנדסיים של פיתוח ושל בניוי ציבורי כמו "לב יהוד" שמתבצע כרגע כמו פרויקט "מתחם השלושה" שאנחנו בביצוע כרגע, כמו בניוי בית ספר "יהודה הלוי" שהסתיים בספטמבר האחרון, ובניוי אולם הספורט שמבוצע כיום.

יפעת זמיר: בניוי האולם ספורט הסתיים?

אביעד כהן: לא הוא לא הסתיים, בניוי אולם הספורט שמתבצע כיום. אני אומר דקה בסופו של דבר הכספים שאנחנו מקבלים זה בגין עמלת הניהול מהפרויקטים. זה שהעירייה חייבת לנו זה בעצם 420,000 ש"ח שעדיין לא קיבלנו לחודש דצמבר וקיבלנו אותם כבר בשנת בעצם ב- 2019 זה מה שאתם רואים כאן. אני יעבור על פרויקטים על אולם הספורט בהמשך. ממקדמות הספקים שאנחנו יכולים לראות כאן, הוצאות מראש, מס הכנסה שעדיין לא קיבלנו של החודש האחרון, וזה יהיה הסולארית זאת אומרת חלק מהכסף שאנחנו מקבלים מידי חודש זה בגין הפרויקט הסולארי שהתחיל לפני כ- 7 שנים והכספים שאמורים להיכנס בחודש דצמבר, עדיין לא נכנסו אבל הם רשומים כאן כי הם אמורים להיכנס, זאת אומרת הם נרשמים, סליחה, בשנת 2018 והם נכנסים בשנת 2019, וסך הכל בחיובים אנחנו רואים 844,793 ש"ח בסך הכל ברכוש שוטף אתם יכולים לראות 2,958,000 ש"ח גידול לעומת שנה שעברה. רכוש קבוע זה בעצם אפשר לראות גם כאן ביאור 6 בעמוד 8, רכוש קבוע זה בעצם המערכות הסולאריות שלנו, הריהוט והציוד המשרדי לפני כ- 4 שנים, לדעתי, שופץ המתחם שם שזה כולל גם איפה שניצן יושבים, איפה שאנחנו יושבים, שיפצנו את זה וזה חלק מהרכוש שנספר לאורך X שנים בהתאם לחוקי הפחת.

יפעת זמיר: אפשר לראות מה ההכנסות הנקיות מהפרויקט הסולארי? וגם האם הושקע בפרויקט הזה באופן עקרוני פעולות שיווק עבור הפרויקט על מנת להגדיל אותו למשל.

אביעד כהן: לא כי זה פחות רלבנטי אבל אני אסביר גם על הפרויקט הספציפי הזה. בגדול אני אסביר על הפרויקט הסולארי, אני אסביר ואז יבינו שהשיווק פחות רלבנטי.

יפעת זמיר: יש ערים שמשווקות את הפתרונות הסולאריים לפתרונות ביתיים.

אביעד כהן: אולי משהו שהוא דומה לזה אבל לא זה. הפרויקט הסולארי.

יפעת זמיר: יכול להיות שזה לא פה.

אביעד כהן: הפרויקט הסולארי זה בעצם ניצול שטחים של העירייה שזה בעצם הגגות של מבנה הציבור שעליהם הוקמו לוחות פוטו וולטאים בהלוואה שנלקחה לפני כ- 7 שנים, הלוחות פוטו וולטאים מכניסים כסף, מחזירים בעצם את הקרן ואת הריבית ואפילו מייצרים הכנסה נוספת שבעצם זה חלק משמעותי מההכנסות של החברה הכלכלית, ואפשר לראות את זה כאן בצורה יותר מפורטת, אם אנחנו מקבלים 1,300,000 בשנת 2018 בגין הכנסות מהסולארי, יש לנו גם הוצאות לפעילות זאת אומרת אנחנו מנקים כל הזמן את הלוחות, כדי שנקבל יותר כסף, יש הוצאות אחזקה.

יפעת זמיר: מי עשה לכם באתר של הפוטנציאל של הגגות הסולאריים במבנה ציבור בעיר, זאת אומרת מה הפוטנציאל הקיים? וכמה אנחנו מנצלים ממנו?

אביעד כהן: זה פרויקט שבעצם התחיל לפני 7 שנים וכלל כמעט את כל מבנה הציבור, היום כל מבנה ציבור שקם, אנחנו מדברים על ההיתכנות של להוסיף לו, מיצינו כמעט את כל הפוטנציאל אבל יש עוד מקום שאנחנו יכולים לעשות את זה. כן חשוב לציין שאנחנו בהלוואה מאוד מאוד גדולה, החברה הכלכלית, וההכנסות שהתקבלו בזמנו, בחוזים הראשונים של הפרויקטים הסולאריים היו משמעותיות

בקנה מידה הרבה יותר גדול, ממה שאנחנו מקבלים, גם היום זה כלכלי ואפשר לעשות את זה, אבל מי שהשכיל לעשות את זה בשנים האלה ההכנסות שלו בצורה משמעותית גבוהות מלעשות את זה היום.

יפעת זמיר: מה שאני אומרת שיש רשויות מקומיות שמקדמות צריכה ביתית של מתקנים מהסוג הזה, שזה בעצם נכון שזה הולך עבור הצרכן הביתי עבור התושב, אבל א' כגישה עירונית ירוקה ומקדמת.

יוסי חזן: זה חברת חשמל פונה ישירות.

יפעת זמיר: לא, לא באילת למשל אחוז מאוד, מאוד גבוה מהשימוש.

אביעד כהן: בתפקידי הקודם הייתי מנכ"ל מועצת כפר ורדים ושם יש אחוז מאוד גבוה של תושבים אבל זה באמת באופן פרטי לגמרי, זאת אומרת יש שם הרבה בתים פרטיים ועשו את זה באופן פרטי. לדעתי, רוב ואני מניח שבערים אחרות רוב אלה שעשו את זה, זה באמת כאלה שעשו את זה באמת לפני 10 ו-7 שנים, היום זה משמעותית פחות כלכלית, משמעותית.

יפעת זמיר: אני שואלת את זה כי השאלה אם לרשות יש עניין לקדם את זה באופן עירוני, וא' לסייע לתושבים שיכולים ליהנות מזה גם לבתים פרטיים וגם לבתים משותפים, ואני מבינה שאתה לא מתעסק בזה אבל זה סתם רעיון אני רואה שויקטור לא פה, אני יעלה את זה.

אביעד כהן: זה בנוגע לפרויקט הסולארי.

שמואל רוטמן: זה די מכער את הגגות, בינינו.

יפעת זמיר: בסדר, קודם כל זה לשיקולך כמו שאתה שם קולט שמש ואתה יכול להגיד זה מכער לי את הגג, יש אנשים שלא רואים את זה אגב, הגג הוא גבוה, אצלי לא רואים את זה למשל.

שמואל רוטמן: עשית?

יפעת זמיר: לא עשיתי אבל אני אומרת שוב יכול להיות אני לא מכירה את הנתונים אבל יכול להיות שאם היתה פה גישה רצינית לקידום יכול להיות.

הדר מימון: השאלה שלי כזאת לגבי ביאור 12 ב', סעיף 12 ב' בעמוד 11 כתוב "ועד וכולל שנת 2018 החברה הציגה הפסד מפעילות מערכות הסולאריות עקב פחת מועט של המערכות הסולאריות ועל כן לא נערכה התחשבנות בין הצדדים". אתה יכול להסביר על מה מדובר פה? הפסד מפעילות של המערכות?

אביעד כהן: אתה יכול לראות שגם בדו"חות אנחנו לכאורה בהפסד, חשוב מאוד להדגיש את זה והייתי מדגיש את זה בגלל שאנחנו רווחיים ובגלל שאנחנו מייצרים הכנסות כדי לתכנן את המס טוב יותר, יש אפשרות, וזה חלק מהיתרון בלוחות סולאריים והקמת תשתיות סולאריות שהמדינה בעצם רוצה לקדם את זה ורוצה שיקמו את זה יותר והיא מאפשרת לחברות לייצר בתחום הזה פחת מועט ואז אתה לא צריך לשלם בעצם מס חברות בגין השנים שהרווחת. כל פחת בהיבט הזה הוא דחיית מס, זה נכון, ואז אנחנו נשלם בעצם.

הדר מימון: למה דחיית מס?

אורי שנהר: כי בסוף הפחת יגיע לאפס.

הדר מימון: כמה הוא מואץ?

אביעד כהן: אז אני אומר אנחנו ניצלנו בעצם השנה הזאת.

בני רוניק: זה הוצאה פחת זה הוצאה.

אביעד כהן: לצורך העניין, אם שנים הבאות אנחנו נמשיך להיות רווחיים, אנחנו כמובן שנצטרך לשלם מס ואני מקווה שזה מה שיקרה. אם אנחנו לא נהייה רווחיים לא נשלם את המס הזה וכראוי בפחת על השנים האחרונות, ולכן לא שילמנו על השנים האחרונות, אבל זה נקרא בשפה המקצועית, דחיית מס, זה נכון.

הדר מימון: כמה אתה יכול לנכות במאמץ הזה?

אביעד כהן: זה רשום כאן 3 או 4 שנים.

הדר מימון: 3 או 4 שנים אתה יכול לנקות את כל המערכת?

אביעד כהן: ב- 4 שנים אם אני זוכר נכון.

הדר מימון: אנחנו בקדנציה הקודמת שוחחנו על אפשרות פחת של 3 שנים, מערכת סולרית.

אביעד כהן: אני אומר בעצם המדינה באה וקדימה כדי לתת תמריץ להקים מערכות סולאריות וזה נותן לחברות תמריץ כי אז הן יכולות לדחות את המס עוד פעם, ועוד פעם אתה יודע כל פעם מתכנן מס כזה או אחר וזה מאפשר לך לא לשלם בעצם מס הכנסה של החברות ולכן חשוב לציין, שבניגוד, לא בניגוד, לצורך העניין ההפסד כאן הוא הפסד רישומי, אנחנו מרוויחים גם בשנה הזאת וגם בשנת 2017 רק בגלל שהכרנו בפחת כדי לא לשלם מס חברות, אנחנו בעצם דוחים את המס.

הדר מימון: אנחנו בשנה שעברה - יש לי שאלה לגבי ביאור 13 - אבל בשנה שעברה אני חושב שוחחנו על- הבאנו איזה שהם אני חושב שאתה הבאת חוות דעת כלכלית להקים עוד גגות כאלה בעיר יהוד לקרות מגרשי ספורט כדי להרוויח את הקירווי מפני השמש ולהגן על הילדים מפני השמש וגם לקדם את הנושא הזה.

אביעד כהן: היתה ישיבת מועצה לפני כ- 3 חודשים שבאה בגין הנתונים שהבאנו, ואני יכול לחזור עליהם, ובמכלול השיקולים כדי לא לחכות עוד לייצר קירווי למגרשי ספורט.

הדר מימון: אבל אישרנו את זה אז בזמנו.

אביעד כהן: אז אני אומר היתה ישיבה לפני 4 חודשים. אני יכול לספר את כל ההיסטוריה אבל לפני 3 חודשים שינינו כיוון בגלל שלא ניגשו למכרזים, זה פחות כלכלי ממה שזה היה פעם, בגלל שלא ניגשו למכרזים שבה הוחלט גם בהמלצה שלנו לקרות 2 מגרשים, היום אתם יכולים לראות אותם, קירווי רך זה אורנים ורמז. אתם יכולים לראות שהמגרשים שם קורו, כל התשתיות. כל התשתיות-

הדר מימון: אנחנו לא מוזמנים לדיונים המקצועיים. אני לא זוכר, לא זוכר לא הייתי. אני בכל הישיבות הייתי, באלה אני מצטער, לא זוכר ששמעתי את זה.

אביעד כהן: אושר בישיבת מועצה קירווי רך באורנים וברמז ותכנן קונסטרוקטיבי לקירווי משמעותי וגדול יותר במתנ"ס בתיכון, שיהיה גם למגרש הכדורגל וגם על המגרש כדורסל. אז עכשיו אנחנו בתכנון של הקירווי הגדול.

הדר מימון: אפשר גם לקרות את ההוקי קרח שם, יש שם הוקי רגיל יש שם גם גג שהוא בלי גג סולארי.

אביעד כהן: חלק מהשיקולים בבחירת איפה לקרות ואיפה להשקיע כסף זה בעצם באיזה ממגרשי הספורט ברחבי העיר. יש רק מגרשים פתוחים ואין מגרשים סגורים, התשתיות הם יותר רעועות ואין לילדים איפה לשחק בעצם מלבד תחת השמש, ולכן הוחלט על תכנית ארוכה שבה בשני מגרשים האלה קודם כל עושים קירווי יותר מהיר כדי לא לדחות את הקירווי, עוד מכרז ייפול או לא ייפול כן ייגשו או לא ייגשו.

אורי שנהר: אני חייב להגיד שהיה את הישיבה, אני היו לי ספקות מתי זה יבוצע וזה עומד. לא גמור אבל זה עומד.

אביעד כהן: זה בלוח זמנים מאוד קצרים. הבטחתי עד סוף החגים שנצליח לעמוד בזה אני מאמין שזה יהיה לפני החגים אבל כבר עכשיו אפשר לשחק במגרשים ואז לפחות אנחנו לא מפסידים זמן שמש.

הדר מימון: לגבי ביאור 13 אני אלך קצר, אני רואה שפה בהוצאות הנהלה וכלליות תחת משכורות ונלוות בשכר עליהם ב - 50,000 נה ובשירותים מקצועיים ומשפטיות ירדתי ב - 50,000 נה בשנה הנוכחית.

אביעד כהן: קודם כל במשכורת עלינו כי היתה חפיפה בעצם של 2 אנשי צוות גם שלי יחד עם רועי גם היתה תקופה מסוימת ששנינו בעצם עבדנו וגם של החשבת שלי שיצאה לחופשת לידה אז גם לפני היציאה לפני ה - חופשת לידה וגם בחזור מחופשת לידה אתה יכול לראות את זה, זה בא לידי ביטוי כאן. אני יכול לומר שב - 2019 דווקא אני צופה שזה יהיה נמוך יותר בגלל שהשכר שלי נמוך יותר מהשכר של המנכ"ל הקודם, ולכן אנחנו צופים שזה דווקא ירד. אתה תראה אנחנו נדבר על זה עוד שנה, אתה תראה את זה. בשירותים מקצועיים ומשפטיות זה בגין מכרז פנימי של החברה הכלכלית שיצא ב - 2017, שהצריך שירותי ייעוץ משפטי ספציפית למכרז.

הדר מימון: שאלה באמת שאלה, אני לא יודע אם זה שאלה קנטרנית או משהו. איך אתם - אפשר לנהל שיח בונה? רציתי לשאול שאלה לא קנטרנית רציתי לשאול שאלה.

שמואל רוטמן: זו חוצפה בלתי רגילה לצלם אדם שיושב מולך בלי לבקש את רשותו. חוצפה.

הדר מימון: זה חוצפה יותר גדולה שאתה סגן ממלא מקום ראשת עיר, וראשת העיר שניכם מדברים בטלפון בזמן שחבר מועצת העיר מדבר. שאלתי - אנחנו מהקדנציה הקודמת כבר הרבה שנים רו"ח ריעני בחברה הכלכלית. מה אתם עושים בעניין הזה? יש איזה שהם מכרזים? הצעות?

אביעד כהן: האמת שכן.

הדר מימון: כי רו"ח ריעני, אין לי שום דבר אישי נגדו ונהפוך הוא אני כן חושב שצריך לרענן את השורות אני חושב שגם רו"ח ריעני, בגלל היותו רו"ח של החברה הכלכלית, שהוא בדיון הקודם פה במועצת העיר דנו, בוועדת המשנה לתכנון ובניה דנו בנושא הוא די מעורב גם בנושא של הפינויים.

אביעד כהן: אני אתן תשובה כללית ואני אפרט ספציפית לשאלה שלך. אנחנו כחברה כלכלית עובדים בדיוק לפי נהלי משרד הפנים וזה משהו שאני לא חורג ממנו כל חוזה וכל התקשרות וכל מכרז וכל דבר, וזה נושא שבאמת הגיע לפתחי, ואנחנו, זה הגיע לפתחי והתחלנו בתהליך ואנחנו נוציא ועדת שלושה כי חייב ועדת שלושה. אני אומר זה עדיין לא יצא לפרסום ולצורך העניין, לא סביר שמי שהיום נותן לנו את השירות, יידע מזה, מהחברה שנמצאים פה, בגלל זה אני אומר, זה עדיין לא יצא לפרסום. אתה שאלת ולכן אני עונה כחבר מועצה אבל זה יטופל. זה מטופל יותר נכון.

הדר מימון: יש קשיים שאתה נתקל בהם במהלך עבודתך, אני רוצה לשאול אם יש קשיים שהוא נתקל בהם של מועצת העיר, של העירייה.

יעלה מקליס: תשאל אותו אחר כך הוא ישמח לענות לך.

הדר מימון: זה מפריע לך אם אני שואל אותו במסגרת הדו"ח השנתי?

יעלה מקליס: אני רוצה לשחרר את האיש היקר הזה שיושב פה בסבלנות. טוב אז זה בעצם רק הצגה אנחנו רושמים הדו"ח הונח נשאלו שאלות ועכשיו הגענו לסעיף 8.

סעיף מס' 8 - אישור הדו"ח הכספי לשנת 2018 של החברה למימון יהוד מונסון 2006 בע"מ, על ידי מועצת העיר, בשבתה כאסיפה הכללית של החברה.

יעלה מקליס: הדו"ח הכספי צורף פה. בטח כולכם קראתם אותו. גזבר העירייה ומנכ"ל החברה, רו"ח גל לניאדו, ויש גם את רו"ח של החברה למימון.

גל לניאדו: רו"ח של החברה שייקה רוט של החברה למימון.

שייקה רוט: זה התחיל לפני 12-13 שנה משהו כזה העירייה באמצעות החברה לקחו הלוואה של 100 מיליון ש"ח להחזר של 10 שנים, 10 מיליון ש"ח כל שנה, 150 מיליון כלומר עוד 50 מיליון ש"ח ריבית וזה צמוד למדד. זה נקודה אחת. בשנת החשבון 2018 תזרימית, אני מדבר כרגע, לא חשבונית והוצאה, ההחזר היה 10,000,000 נומינאלי קרן, עוד 1,800,000 ריבית, כולל הכל כולל הקרן, הריבית וההצמדה, הוחזרו במקום 10,000,000 בערך כ- 11,900,000 נשאר עד 8/2021 להחזיר את הכסף יתרת הקרן הצמודה היא 30,000,000 בסוף השנה, כמובן שכנגד זה העירייה חייבת את הכסף היא חייבת 29,000,000, כ- 1,000,000 נמצאים בחשבון בנק. זה מבחינה תזרימית. מבחינה חשבונית, שיטת הרישום היא טיפה שונה משני היבטים. היבט אחד - הוצאות הצמדה שנצברות, נרשמות כל שנה על כל היתרה של הקרן בלי קשר לשאלה מתי זה משולם, לכן הקצב של התשלום לא בדיוק הולך לפי קצב ההוצאה, זה נקודה אחת. נקודה שניה - מכיוון שמתוך 100,000,000 החברה קיבלה 98 נקודה משהו כלומר בערך 1,100,000 או 1,200,000 היו הוצאות הנפקה, או למעשה הוצאות הריבית הם 51 ומשהו מיליון, לכן הפריסה שלהם היא טיפה שונה, ויש קצת שינויים בין התזרים לבין הרישום החשבוני. זה בעצם הוזה, כמובן שהחברה היא מאוזנת בהגדרה מכיוון שכל כסף שהחברה משלמת העירייה מחזירה. זהו, וההוצאות האופרציה הם בערך 130 אלף ש"ח לשנה. זה סדר גודל של ההוצאות מסביב של הנאמן ושל המפקח וכו' וכו' זה בעצם הסיפור.

יעלה מקליס: מי בעד ?

הצבעה: פה אחד.

יעלה מקליס: מועצת העיר מאשרת אסיפה כללית את הדו"ח הכספי המבוקר לשנת 2018. כולם בעד ? הדר אתה בעד ? תודה רבה.

החלטה: מועצת העיר, בשבתה כאסיפה הכללית של החברה למימון יהוד מונסון 2006 בע"מ, מאשרת פה אחד את הדו"ח הכספי המבוקר לשנת 2018.

הדר מימון: לא היית צריכה לתת לנו דיווח דו"ח ראשת העיר בתחילת הישיבה נדחה לסוף הישיבה.

יעלה מקליס: יש לנו נושא שאנחנו רוצים להוסיף. יש בעיה עם גנרטור החירום בבניין העירייה. הוא בהפסקה הקודמת או בחירום הקודם הוא לא הצליח להניע ובעצם בבניין העירייה אין אספקת חשמל בשעת חירום. עלות הגנרטור כ- 150,000 ש"ח תב"ר חדש מקרנות הרשות. האם יש אישור לעלות את הנושא הזה למרות שהוא לא מופיע בסדר היום ?

הדר מימון: אני מוכן שתעלי אותו, רק אחרי שתתני לנו דו"ח.

יעלה מקליס: אני חייבת לעלות עכשיו להנהגה. אני אין לי תנאים. אתמול היה על סף מצב חירום. אז אני מקבלת. יש אישור של כולם לעלות את זה להצבעה ?

הדר מימון: מה הבעיה אני יודעת שאת על קוצים אבל מה הבעיה שלך גם לכבד את הצד השני ולא רק לזלזל אם יש לך בעיה עם זה מובנית נמשיך עם אופוזיציה קואליציה ניקח את זה לאן שאת רוצה.

יעלה מקליס: הדר אתה מסכים או לא מסכים ?

פרוטוקול מועצה מס' 15/19

מיום 2/9/19

עמוד 38 מתוך 38

הדר מימון: אני לא מסכים.

אורי שנהר: זה גנרטור חירום. באמת די.

הדר מימון: אני אשמח לקדם איתה שיח בונה. היא הבטיחה שהיא תיתן דו"ח. בסדר, תרוצי אנחנו נמשיך להיפגש פה עם התב"רים. הכל בסדר.

יעלה מקליס: תודה רבה.

יעלה מקליס
ראש העיר

גיל מימון
מנכ"ל העירייה